

VARV

LETO XXXIII / ŠTEVILKA 11, NOVEMBER 2001 / POŠTNINA PLAČANA PRI POŠTI 2380 SLOVENJ GRADEC / CENA 330 TOLARJEV

**GOZDNO
GOSPODARSTVO
SLOVENJ GRADEC**

U V O D N I K

GOZDNO GOSPODARSTVO IN OSNOVNA ŠOLA ŠMARTNO

Sodelovanje med vzgojno - izobraževalnim zavodom in podjetjem je v svetu nekaj običajnega, v naši državi pa še vedno bolj izjema.

O sodelovanju med delniško družbo Gozdno gospodarstvo Slovenj Gradec in osnovno šolo Šmartno smo se začeli pogovarjati v začetku tega leta. V okviru prireditev obeležbe

190 - obletnice ustanovitve osnovne šole Šmartno smo

6. novembra 2001 protokolarno podpisali namero o sodelovanju med Gozdnim gospodarstvom in osnovno šolo Šmartno.

Zakaj osnovna šola Šmartno in gozdnogospodarsko podjetje?

Oboji smo lokalno s svojim delom in poslanstvom bolj ali manj prisotni na podeželju. Kultura odnosa do okolja ter obzirnega ravnanja z njim postaja vse pomembnejša civilizacijska vrednota.

Eden izmed temeljnih ciljev poslovanja našega podjetja je, da s strokovnim in kakovostnim delom v gozdu ter z ekološko sprejemljivimi delovnimi sredstvi pripomoremo k ohranitvi in trajnosti razvoja gozdov v našem okolju.

Prepoznavnost OŠ Šmartno je v ohranjanju kulturne dediščine in ohranjanju naravnega okolja; tako je šola vključena tudi

v mednarodni program EKO šol.

Zaposleni v podjetju smo odgovorni in zainteresirani, da svojo dejavnost s področja gozdarstva populariziramo in ji dajemo ugled v svojem in širšem okolju. Gozdna učna pot, ki je organizirana v okviru šole Šmartno, prav gotovo poleg izobraževanja pripomore tudi k popularizaciji gozdarske dejavnosti. S tem sodelovanjem ponujamo pripravljenost za strokovno in materialno pomoč pri izvajanju šolskih in izvenstandardnih projektov, ponujamo možnost praktičnega informiranja v smislu izobraževanja iz našega področja dela.

Pričakujemo promocijo gozdarske dejavnosti in da s tem sodelovanjem dosežemo še enega izmed svojih temeljnih ciljev in poslanstev: doseganje kakovostnega življenja v okolju bivajočim ljudem in sodelovanje z okolico kjer delujemo. Želim si obilo dobrih in koristnih idej ob našem sodelovanju.

SILVO PRITRŽNIK,
dipl. inž. gozdarstva

1. Ravnatelj šole Zdravko Jamnikar (levo), in direktor Gozdnega gospodarstva Slovenj Gradec d.d. Silvo Pitržnik

2.in 3. Utrinka iz šolskega življenja

4. Podpis pogodbe o medsebojnem sodelovanju

Foto IDA ROBNIK

O LUBADARJU, O DELU TAKSACIJE NA LEVEM BREGU DRAVE IN IZOBRAŽEVANJU LASTNIKOV GOZDOV NA OBMOČJU KE RADLJE

MATEJ MODIC, inž.gozdarstva, Zavod za gozdove Slovenije, Območna enota Slovenj Gradec

Letos je tudi v gozdarstvu poletna suša naredila precej škode. Tako so nastali sopogoji za prekomerno namnožitev lubadarja.

Različni vzroki: sečni nered, strellovka, nepospravljena hlodovina, oslabiljeno drevje, so bili skupaj s sušo dovolj, da je bilo drevje premalo odporno in se je začelo po napadu lubadarja sušiti. Tako opazamo na nižinskih območjih (Mučka Dobrava, spodnji pas Gortine, Radeljska Dobrava in pas okrog Radelj, Drave) sušenje smreke in bora zaradi napada lubadarja.

Napad in posledično sušenje se še ni končalo. Skoraj vsak dan opazimo novo napadeno drevo ali celo jedro (več dreves). Revirni gozdarji opazujemo, ampak ne opazimo prav vsakega drevesa. Zato pozivamo vse lastnike gozdov, da se odpravijo v svoje gozdove in jih pregledajo. Drevo (smreka, bor) se navadno suši od vrha navzdol. Poškodovanost zaradi napada lubadarja se pokaže z odpadanjem lubja, sušenjem iglic - celih vej, iglice odpadajo še zelene. Zato je zelo pomembno, da lastniki gozdov pregledajo svoj gozd tudi tako, da bodo videli tudi vrhove dreves (iz nasprotnega hriba, iz odd-

Pohorski celki

Foto Matej Modic

aljenega travnika...) Večja verjetnost napada je na sušnih, plitvih, strmih tleh, prisojnih terenih, na za smreko neprimernih tleh...

Ko boste opazili sumljivo ali že suho drevo, nemudoma pokličite pristojnega revirnega gozdarja. Z njim se boste domenili o nadaljnjih ukrepih. Svoj gozd opazujte vse dokler bo vreme še toplo. V zimskem obdobju predalgamo, da odstranite iz gozda vse sečne ostanke, ki so nastali jeseni zaradi napada podlubnikov. Spomladi pa bomo morali biti zelo pazljivi, saj bo lubadar prezimil v drevesih, ki sedaj ne bodo kazala prizadetosti zaradi

napada lubadarja.

Na območju levega brega Drave, krajevne enote Radlje, Zavoda za gozdove (revirji Remšnik, Radlje in Pernice) se leta 2003 začne novo 10 letno ureditveno obdobje, priprave pa že potekajo. Letos obnavljamo gozdarske meje s pomočjo barvanja. Gozdarske meje označujejo približno lastniško mejo, oziroma se ji čim bolj približajo. Letos na tem območju barvamo meje na nov način. Ker je ponekod prišlo do združevanja malih oddelkov (oddelki so gozdarske razdelitve parcel), pa meje ne označujejo mejo med dvema lastnikoma. Za vidno vzpost-

vitev meje med lastnikoma morata za to poskrbeti lastnika sama. Pri tem bi prosil lastnike gozdov, da prekontrolirajo narisane meje in morebitno nestrinjanje sporočijo revirnemu gozdarju. Vse meje pa letos barvamo enotno - dve ravni, vzporedni rdeči črti v smeri poteka meje.

Naslednje leto bomo popisovali gozdove. Na stalnih ploskvah bomo ocenili lesno zalogo, popisali razvojne faze in potrebna gojitvena dela, drevesno sestavo in na podlagi teh podatkov določili 10 - letni etat. Lastnike gozdov pa prosimo, da revirnemu gozdarju sporočijo, katere zaraščene kmetijske površine bodo prepuščili zarasti v gozd.

Na območju revirjev Dravče in Primož nad Vuzenico smo pravkar zaključili zelo dobro obiskan tečaj za varno delo z motorno žago in traktorsko spravilo. Tečaj je organiziral ZGS KE Radlje, izvedli pa so ga sodelavci GG Slovenj Gradec. Tečaj je bil izveden uspešno in varno.

V pozno - jesenskem času nameravamo organizirati še tečaj krojenja lesa v revirjih Radlje in Pernice.

Lep pozdrav in varno delo v gozdu vam želim v imenu Zavoda za gozdove, krajevne enote Radlje ob Dravi. ▲

NAJEM PROSTORA

Gozdarska zadruga Slovenj Gradec daje v najem poslovni prostor - pisarno v izmeri 30 m².

Poslovni prostor je na Celjski cesti 16 v Slovenj Gradcu. Zaželjena je dejavnost računovodskega servisa ali podobna storitev.

Za dodatne informacije lahko pokličete na telefon :

02 88 42 141 ali 02 88 42 685.

Gozdarska zadruga Slovenj Gradec

Malo je znanih naravnih živih spomenikov, med katere spadajo tudi drevesa velikih dimenzij in drevesne grmovne vrste posebne rasti.

Mnogi med njimi so kot hišna okrasna drevesa v ponos posameznim domačijam.

Na robu zaraščajočega Borovnikovega pašnika nad Begantovim potokom raste zanimiva Borovnikova smreka.

Je pašna smreka, ki je imela z zahodne strani sproščeno krošnjo, kjer sta intenzivno preraščali spodnji veji v obliko zakrivljenega smrekovega drevesa. Smreka je stara več kot 130 let.

Na stranski veji so si v preteklosti pastirji Borovnikove domačije naredili gugalnico.

Danes Borovnikovo smreko obdaja delno zaraščajoči rob,

Revirni gozdar Stanko Mori je izmeril obseg Borovnikovi smreki 293 cm (premer 93 cm). Foto ▲▼ Gorazd Mlinšek

družbo pa ji na bližnjem travniku delajo krave.

Smreka ima plitev koreninski sistem, zato čisti smrekov gozd ni stabilen. Vendar pa je v razpoki skalne police v Kogelnikovem gozdu na Svetem Danijelu, last Mirka Kogelnika, pred več kot sto leti vzkliko smrekovo seme. S svojo počasno rastjo je objela zgornji del skalne police in se dvignila iz skalnega objema. Gospodar Mirko pravi, da se v času njegovega življenja njihov drevesni spomenik ni spremenil. Ocenjujemo, da ima Kogelnikova smreka častitljivo starost okoli 200 let.

Kljub rahlo osušenemu vrhu je še zelo vitalna. ▲

Kogelnikova smrekova fajfa na skalovju.

Kogelnikovi smreki nismo izmerili obsega.

INFORMATIVNI GOZDARSKI STORŽI V NOVEMBRU

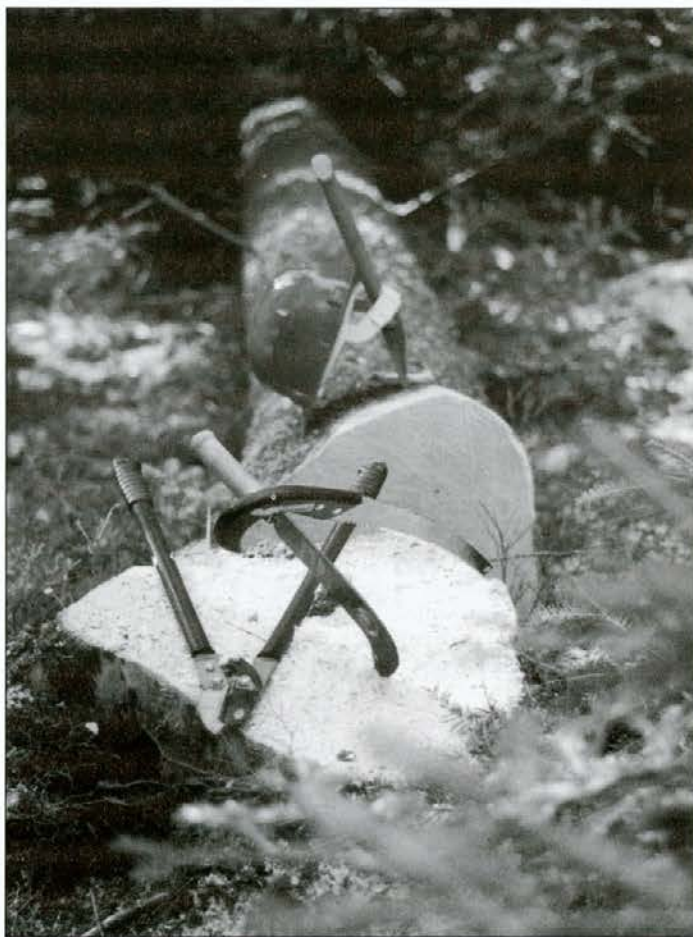
GORAZD MLINŠEK, univ.dipl.inž.gozdarstva, Zavod za gozdove Slovenije, Območna enota Slovenj Gradec

Čas neusmiljeno beži, koledarskega leta bo kmalu konec. Zakoračili smo v obdobje zaključnih del, analiz dela v tekočem letu in pripravljanja raznih programov dela za naslednje leto.

V mesecu novembru smo gozdarji javne gozdarske službe intenzivno pripravljali in zaključili predlog programa dela ZGS v letu 2002 in predlog programa vlaganj v gozdove za leto 2002. Oba programa bosta predstavljena območnemu svetu ZGS tako, da jih bo lahko ta potrdil.

Program vlaganj v gozdove je tudi podlaga za letne plane vlaganj v gozdove, določen glede na dejanske potrebe in možno količino denarja (subvencije). Vsaka OE mora poleg programa dela in vlaganj v gozdove pripraviti predlog finančnega načrta ZGS za naslednje leto.

Po krajevnih enotah so zbrali kandidata za najprizadevnejšega lastnika gozda v območni enoti. Ta akcija poteka v slovenskem merilu že tretje

Pravilno izvedena sečnja je sestavni del nege gozdov. Poleg "motorke" so za nego mladega gozda zelo primerni srp, vejnik, velike škarje za obrezovanje, žaga in sekira. Pa tudi brez čelade ne gre. Foto Gorazd Mlinšek

VIHARNIK

Izdaja:

Gozdno gospodarstvo Slovenj Gradec, d.d.

2380 Slovenj Gradec, Vorančev trg 1

Telefon: 88/ 43-332, faks: 88/ 42-684

E-mail: viharnik@gg-sg.si

Direktor: Silvo Pritrznik, univ.dipl.inž.gozd.

Odgovorna urednica: Ida Robnik

Glavna urednica: Ida Robnik

Uredniški odbor: Ida Robnik,

Gorazd Mlinšek in Marlena Humek

Likovna urednica in

grafično oblikovanje: Marlena Humek

Tehnični urednik: Alfi Hutter

Priprava za tisk: Forma Hutter

Tisk: ZIP CENTER, Ravne na Koroškem

Vse pravice pridržane,

© Gozdno gospodarstvo

Slovenj Gradec 2001.

Fotografije © avtorji

Avtorica fotografije na naslovnici:

Milena Tretjak

leto. Med kandidati je bil izbran za najprizadevnejšega lastnika gozda v Koroški regiji Jože Rošar "Plantak" iz Mislince.

Svečana podelitev priznanj vsem štirinajstim najprizadevnejšim lastnikom gozdov (iz štirinajstih območij) bo potekala prve dni v decembru v okolici Murske Sobote.

Revirni gozdarji so in še intenzivno prevzemajo opravljena gojitvena dela, saj morajo biti obračuni za vzpodbude izvajanj gojitvenih in varstvenih del v gozdu obračunani na krajevnih enotah do 5. decembra. V posameznih krajevnih enotah so imeli težave z lubadarjem. Takoj so pričeli s sanacijo lubadarskih žarišč. Opazovanja in preventivna ukrepanja je potrebno nadaljevati.

V krajevnih enotah Radlje,

Slovenj Gradec in Dravograd so revirni gozdarji s svojimi vodji in gojitelji izvajali izobraževanje lastnikov gozdov iz področja gojenja gozdov in tehnologije dela v gozdu (nega, krojenje, sečnja, traktorsko spravilo). Delavnice in predavanja so potekale tudi na terenu.

V kolikor bo vreme dopuščalo, bodo gozdarji urejevalci nadaljevali z obnovo oddelčnih mej v gozdnogospodarski enoti Radlje - Levi breg. V gozdnogospodarski enoti Črna - Smrekovec so gozdarji ZGS zaključili terenska dela (opise sestojev).

Zbrani podatki so potrebni za sestavo gozdnogospodarskega načrta gozdnogospodarske enote Črna - Smrekovec.

8. in 9. novembra letos so

strokovnjaki ZGS ob pomoči gozdarskega inštituta, gozdarske fakultete in Uprave RS za zaščito in reševanje organizirali za terenske gozdarje 5. delavnico ZGS o izvajanju Pravilnika o varstvu gozdov. Pravilnik o varstvu gozdov je pričel veljati oktobra leta 2000.

Ta pravilnik ureja pogoje za sonaravno gospodarjenje in rabo gozdov - predvsem izkoriščanje funkcij gozdov, ohranjanje biotskega ravnovesja gozdnega ekosistema, načrtovanje ukrepov za preprečevanje škodljivih vplivov na gozd, spremljanje poškodovanosti gozdov in varstvo gozdov pred požari. Pri nas so gozdovi najbolj ohranjeni del narave, zato moramo gozdni prostor varovati. Varovanje gozda in sonaravno gospodarjenje v gozdu krepi trajnost funkcij gozda.

Pravilnik o varstvu gozdov je izziv za gozdarsko stroko. Na delavnici je bil predstavljen katalog znanja kot zbornik 22 samostojnih publikacij o praktičnem izvajanju omenjenega pravilnika.

Katalog znanja bo moral poleg ostalih gozdarskih strokovnjakov poznati vsak revirni gozdar, saj je opazovalno - prognostična služba tudi sestavni del gozdarskega dela javne gozdarske službe. Za dosledno izvajanje določil Pravilnika o varstvu gozdov so potrebna dodatna znanja in kadrovska okrepitev gozdarske službe na terenu.

Skrb in varstvo zemlje ter gozdov kot njenega sestavnega dela mora biti naloga vseh na njej živčih ljudi, da vsak na svoj način pripomoremo, da bo naše življenjsko okolje manj ogroženo.

Naj zaključim svoja storiževska razmišljanja s kitico iz romske poezije pesnika Saše Neziroviča iz Velenja, ki ga je strah za zemljo in se sprašuje:

"Kaj bo z zemljo, ki nas kakor mati varuje in objema v naročju svojem, a mi bedaki jo uničujemo kakor največjega sovražnika."

POSKRIBIMO ZA SVOJO MOTORNO ŽAGO

FRANC HUDRAP, inž. gozdarstva, Zavod za gozdove Slovenije, Območna enota Slovenj Gradec

LUBI SVETUJE

V jesenskem času, ko pospravimo pridelke na polju, zaključimo dela na polju in se intenzivneje lotimo del v gozdu. Ko drevje "miruje", je najprimernejši čas za posek lesa in izdelavo drv.

Zato morda ne bo odveč, da spregovorim o vzdrževanju motorne žage (motorke), ki je eno najpomembnejših orodij pri delu v gozdu. Že zdavnaj pa je prerasla namen, za katerega je bila izdelana; ne samo za to, da z njo podiramo drevje in izdelujemo les, čistimo brežine,

opravljamo gojitvena dela, temveč je zelo uporabna tudi za negozdarska opravila kot so: izdelava ograj, čiščenje pašnikov, obrezovanje sadovnjaka, drevesna kirurgija, pri gradnji oziroma obnovi poslopij, streh ...

Z redno in pravilno vzdrževano "motorko" bo delo učinkovito in varno, le-ta pa nam bo služila vrsto let.

Srce motorne žage je dvotaktni motor, ki lahko pri svojem delovanju razvije preko 14.000 obratov na minuto (tudi več - odvisno od tipa) in se močno segreje, saj je zračno hlajen. "Motorka" naj bo očiščena, posebej hladilna rebra na cilindru ter reže na pokrovu zaganjalne naprave, pod katerimi je magnet z ventilatorjem, ki usmerja svež zrak na zračni filter in rebra cilindra ter tako omogoča zadosten pretok zraka, s tem pa hlajenje motorja.

Uporabljajmo svežo mešanico goriva v razmerju kot predpisuje proizvajalec. Mešanico

pripravimo s posebnim oljem za mešanico proizvajalca. Ne uporabljajmo več kot štiri mesece stare mešanice, saj olje v mešanici s starostjo izgubi materialno sposobnost - posledica je poškodba cilindra ("motorka zariblje"). Redno čistimo filter za zrak.

Za mazanje verige uporabljamo originalna olja - npr. Biozol, ki je okolju bolj prijazen, ne pa razna olja za hidravlike, ali celo odpadno olje.

Za učinkovito delo mora biti veriga pravilno nabrušena in napeta.

Za pravilno brušenje uporabimo šablono za kot brušenja (25 stopinj) in predpisano dimenzijo pile. Ko zbrusimo rezila do polovice, uporabimo ustrezno manjši premer pile (da ne zabrusimo veznih ploščic in nam utrga verigo). Pri 3/8 koraku verige uporabimo za nove rezilce pilo Fi 5,5 mm, po polovici rezilca pa pilo Fi 5,0 mm.

Uporabljajmo ostre pile.

Globinski zobje morajo biti ustrezno nižji od rezilcev - za mehek les 0,8 mm, za trd les 0,64 mm.

Veriga mora biti ves čas pravilno napeta, toliko da jo z roko še lahko potegnemo proti letvi (veriga mora teči), ne sme pa viseti z letve. Dnevno obračamo letev ter mažemo vodilno kolesce (če ga letev ima), tedensko (na 50 ur dela) namažemo ležaj ohišja sklopke.

Motorko ustrezno pripravimo doma, v gozdu pa predvsem skrbimo za svojo varnost in čim boljše skrojene sortimente ter čimmanj poškodovan gozd.

Za učinkovito in predvsem varno delo pa ni dovolj samo tehnično brezhibna in pravilno vzdrževana motorka, temveč moramo obvladati pravilno tehniko dela in uporabljati **vsa osebna zaščitna sredstva.** ▲

Rubrika

"Lubadar Lubi svetuje" vodi
BRANE ŠIRNIK, univ.dipl.inž.gozd.

LOVCI LD MISLINJA Z NOVO URESNIČLJIVO IDEJO

MILENA TRETJAK

Lovci LD Mislinja so že nekaj let razmišljali, da bi na skupni lov povabili tudi svoje žene. To idejo so v letošnjem letu uresničili. Oktoberskega sončnega dne so jih povabili medse in jim popestrili nedeljsko dopoldne. Lov je bil seveda kljub temu uspešen. Lovci LD

Mislinja zagotavljajo, da bodo takšen skupni lov ponovili v naslednjem letu. Od žen pa sem izvedela, da je bil lov tako lep, predvsem sprehod skozi gozd, da bodo v prihodnjem letu zahtevale več skupnih lovov...

Foto Milena Tretjak

GRADBENA SEZONA SE KONČUJE

PETRA KREUH

Že v poletni, dvojni številki Viharnika, smo vam predstavili kar nekaj objektov, ki smo jih zgradili v letošnjem letu.

V tem času smo dokončali adaptacijo I.OŠ Štíbu v Slovenj Gradcu, kjer so učenci lahko redno pričeli s poukom v prenovljenih učilnicah.

V občini Ravne na Koroškem smo v septembru dokončali rekonstrukcijo krožne ceste na Čečovu, kjer so bili z izvajanjem del izredno zadovoljni.

V jesenskih mesecih smo v občini Ravne na Koroškem delali še na rekonstrukciji krožne ceste v Dobji vasi ter rekonstrukciji ceste v Kotljah.

V septembru smo delali na rekonstrukciji odseka Pohorske ceste v Slovenj Gradcu od križišča pri Kulturnem domu do stavbe Upravne enote Slovenj Gradec, kjer JKP Slovenj Gradec hkrati z gradbenimi deli zamenjalo še kompletno komunalno infrastrukturo.

Zamenjali smo tudi kompletno elektroinstalacijo, ki poteka v cestišču.

V istem času smo pričeli graditi nov odsek ceste v Mislinjski Dobravi proti odlagališču komunalnih odpadkov. Cesto gradimo z namenom, da se bo ves promet, ki sedaj poteka po naselju v Mislinjski Dobravi, preusmeril na novi odsek ceste. Ta poteka izven naselja.

Na Kozjem hrbtu gradimo gozdno cesto v dolžini 1.200 m, ki je namenjena predvsem za transport lesa.

Trasa poteka po zelo zahtevnem terenu, predvidoma pa jo bomo dokončali do konca meseca novembra.

V novembru smo končali z izvajanjem rekonstrukcij ulice Pod Perkolico v Radljah ter ceste Sinič v Vuhredu ter pričeli z rekonstrukcijo ceste v Dvorski vasi na Legnu.

Cesta na odlagališče komunalne deponije Mislinjska Dobrava

Foto ▲▼ Arhiv GRADNJE

Rekonstrukcija pohorske ceste pri upravni enoti Slovenj Gradec

Še vedno imamo odprti gradbišči na GRAMMER AUTOMOTIVE Slovenj Gradec ter poslovnem objektu na Glavnem trgu. Hkrati s temi objekti pa prenavljamo tudi poslovne prostore Rdečega križa Slovenj Gradec na Celjski cesti 2 v bivših prostorih Gozdarstva Slovenj Gradec.

Hkrati z deli na vseh gradbiščih poteka še redno vzdr-

ževanje gozdnih cest po Koroški ter vzdrževanje lokalnih cest v nekaterih občinah.

V zimskem času planiramo, da bo kar nekaj ljudi v primeru ugodnih snežnih razmer zaposlenih na žičnicah GTC Kope, nekaj jih bo plužilo.

Ostali delavci, ki so zaposleni za nedoločen čas pa bodo izvajali dela na GRAMMER AUTOMOTIVE Slovenj Gradec ter

poslovnem objektu Glavni trg, kjer so dela v taki fazi, da zimske razmere na izvajanje del nimajo bistvenega vpliva.

Upamo, da smo v letu 2001 zadovoljili naše naročnike del ter hkrati želimo, da nam bodo izvajanje del zaupali tudi v bodoče.

Vsem bralcem Viharnika naša družba želi mnogo lepega v letu 2002. ▲

KOROŠKE KMETIJSKO GOZDARSKE ZADRUGE ZDRUŽENE V ENOTNI, KAPITALSKO POVEZANI POSLOVNI SISTEM

MIRKO TOVŠAK, oec.

Tako kot so se v zadnjem času številni gospodarski subjekti začeli povezovati v večje sisteme, da bi na ta način lažje kljubovali domači in tuji konkurenci, je tudi znotraj zadrugištva že nekaj časa tlela ideja, da je takšno povezovanje tudi v kmetijstvu nujna, saj se samo večje, gospodarsko močnejše zadruge, lahko postavijo ob bok ostali konkurenci na nabavnem in prodajnem trgu.

V Koroški regiji je do sedaj delovalo 6 samostojnih zadrug, od teh so bile štiri splošne, 2 pa specializirani, gozdarski zadrugi. Pet od teh se je odločilo, da izpelje projekt povezovanja, ki ga je izdelala svetovalna firma Sird Ravne na Koroškem, in ki je predvidel poleg prestrukturiranja zadrugištva tudi sanacijo obstoječe HKS. Gozdarska zadruga Slovenj Gradec, ki je v začetni fazi sodelovala, je kasneje odstopila od sodelovanja, dana pa ji je možnost, da se naknadno vključi v ta proces povezovanja.

Osnovni cilj povezovanja v novo, kapitalsko povezano zadrugo je nedvomno racionalizacija poslovanja, saj bi se z združevanjem nekaterih funkcij število zaposlenih zmanjšalo iz sedanjih 154 v prvi fazi na 141, v nadaljevanju pa na 130 zaposlenih. Zmanjševanje bi dosegli deloma s prerazporejanjem delovne sile (na delovna mesta, kjer so zaposleni za določen čas bi razporedili tiste, katerih delovna mesta postanejo odvečna), predčasnim upokojevanjem, deloma pa tudi z ugotavljanjem t.i. »presežnih delavcev«. Sedež skupne koroške kmetijske – gozdarske zadruge bo v Slovenj Gradcu, kjer je že sedaj sedež največje zadruga Ledina in kjer so za delovanje skupnih služb zagotovljeni tudi ustrezni prostorski pogoji. Skupne funkcije združene zadruga bodo upravljalske, komercialne in računovodske, medtem ko bi na sedežih področnih zadrug kmetije še vnaprej zadovoljevali svoje

Takole so ob svečanem podpisu aktov o združitvi pri notarju v Slovenj Gradcu nazdravili pobudniki akcije za združitve zadrug v Koroški regiji.

Predsednik nove združene zadruga Štefan Štrekelj ob podpisu spojitvene pogodbe.

potrebe na področju odkupa, na sedežih področnih zadrug bi ostala blagajniška mesta HKS, tam bi lahko kmetije zadovoljevali svoje potrebe iz pristoječnega zdravstvenega zavarovanja, pa tudi sicer bi bile tam na voljo vse informacije, ki se nanašajo na sodelovanje kmeta z zadrugo.

Upravljalna struktura bo takšna, kot jo predvideva spojitvena pogodba. Zadruga bodo imele skupni 60 članski predstavniški občni zbor, skupnega predsednika zadruga (načelo krožnega sistema, začenši z zadrugo Prevalje), 9 članski

upravni odbor in 4 članski nadzorni odbor. V vsaki področni zadrugi bo poleg tega še deloval upravni odbor, vsaka zadruga pa bo imela tudi svojega predsednika. Ti bodo bolj koordinatorji s skupnimi upravnimi organi in zato njihova pooblastila ne bodo takšna kot so jih imeli organi upravljanja v obstoječih zadrugah.

Upravni odbori področnih zadrug bi šteli 3 člane ali večje število deljivo s 3. Število članov predstavniškega občnega zbora in upravnega odbora je določeno glede na velikost in ekonomsko moč posamezne zadruga. Upoštevali smo ključ kapitalne moči, celotnega prihodka in števila članov posamezne zadruga, ki se združuje v enotni poslovni sistem. Na čelu nove, združene zadruga bo poslovodsko funkcijo opravljal direktor, ki bo po 6 – mesečnem prehodnem obdobju imenovan na podlagi javnega razpisa.

Po pogodbi o združitvi ostanejo članski deleži zaenkrat v takšnih višinah, kot so jih člani posamezne zadruga vplačali v njihovih zadrugah (v valutni vrednosti DEM), v obdobju dveh let od vpisa nove zadruga v register pa se bodo ti deleži na podlagi sklepov organov upravljanja izenačili na 300 DEM tolarke

protivrednosti na posameznega člana zadruga.

Na občnih zboreh zadrugnikov, ki so bili koncem meseca septembra, so kmetije z veliko večino potrdili spojitveno pogodbo in imenovali nove člane organov upravljanja skupne zadruga.

Za predsednika zadruga je bil imenovan Štefan Štrekelj, mladi kmet iz Prevalj, v skupni upravni odbor zadruga pa so bili izvoljeni: Jože Krevh iz Podgorja, Ivan Glasenčnik iz Razbora, Stane Koprivnikar iz Mislinje, Zdravko Perše iz Podgorja, Matej Gorenšek iz Kotelj, Ivan Vogel iz Mežice, Ivan Praznik iz Ribnice, Božo Kovač iz Vuhreda in Matjaž Krevh iz Dravograda.

V nadzornem odboru skupne zadruga bodo delovali: Jože Uršej iz Mislinje, Martin Dihpol iz Prevalj, Branko Kanop iz Vuhreda in Tončka Rotovnik iz Šentjanža pri Dravogradu.

Takoj po izvedenih občnih zboreh je bil tudi svečan podpis spojitvene pogodbe v notarski pisarni Sonje Kralj v Slovenj Gradcu in vložen predlog za registracijo nove zadruga na registrskem sodišču v Slovenj Gradcu. predvidevamo, da bo nova zadruga začela uradno delovati s 11. 1. 2002. ▲

ZADRUŽNI DOM V NOVI PREOBLEKI

FRANC JURAČ

Urejena stavba - ponos kraja in novega lastnika Srečka Vetriha.

Foto Franc Jurač

Ko so po drugi svetovni vojni pričeli ustanavljati takratne kmetijske zadruge, so imeli kmetje in zaposleni v kmetijstvu svojo stanovsko organizacijo. Postajali so člani in v marsikaterih krajih pričeli z gradnjo novih zadrugnih domov v katerih so se zbirali in v njih imeli zbornice volilcev in druge prireditve. Po letu 1950 so tudi v Doliču zgradili lep in sodoben zadrugni dom v katerem so uredili tudi kinodvorano z modernim odrom za razne kulturne in druge prireditve, katere so tamkajšnji vaščani radi obiskovali. Po združitvi kmetijskih zadrug so zadrugni domovi ostali, menjali pa so se njihovi najemniki. Tudi v zadrugnem domu v Doliču je bilo tako.

Letos pa je nekdanji zadrugni dom v Doliču končno dobil novega lastnika in zdaj stavba tega doma kaže že novo preobleko. Zadrugni dom je odkupil Srečko Vetrih iz Pake pri Velenju. Novi lastnik ima pred seboj veliko načrtov prav o teh pa smo se pogovarjali tudi mi.

Srečko Vetrih

"Kot skoraj domačin objekt nekdanjega zadrugnega doma v Doliču poznam že dolga leta; še zlasti se ga spominjam iz mojih mladostnih let, ko sem v ta zadrugni dom zahajal na kinopredstave in druge kulturne prireditve. Pred leti v tem domu ni bilo več kinopredstav in tudi drugih kulturnih prireditev ne. Stavba zadrugnega doma je pričela propadati. Ko sem jaz to opazoval sem v sebi nosil željo, da bi ta dom odkupil, kar se je tudi zgodilo. Z direktorjem Kmetijsko gozdarske zadruge

Ledina Slovenj Gradec Mirkom Tovšakom sem se dogovoril o nameri odkupa zadrugnega doma s pripadajočim zemljiščem. Sklenili smo kupoprodajno pogodbo in se dogovorili za kupne pogoje. In zdaj sem novi lastnik stavbe nekdanjega zadrugnega doma v Doliču jaz."

pravi Srečko Vetrih. Takoj po kupnini se je lastnik Srečko Vetrih lotil popolne obnove kupljene stavbe in danes je njena podoba v čisto novi preobleki. "Ko sem v mesecu oktobru letos že postal popolni lastnik sem se takoj lotil prenove objekta. Zaprl smo gostišče in trgovino, ki sta delovali v objektu. V roku enega tedna smo uredili na novo samopostrežno trgovino potem pa smo se lotili popravila ostrešja in nasploh celotno stavbo preuredili. Že zdaj pa nam je uspelo, da smo v kletnih prostorih, ki je bila nekoč že lovska soba to na novo uredili in v njej ne bodo našli prostora samo lovci, v njo vabimo tudi ostale goste, ki jih bomo postregli z lovskimi specialitetami."

Lastnik Srečko Vetrih pa ima pred seboj še veliko načrtov in

želja, ki jih bo seveda tudi uredil. "Res je, v objektu sem že uredil samopostrežno trgovino z živili, ki jo bom razširil tudi na prodajo drugih artiklov, prodajal bom reproduksijski material in vse kar kmet potrebuje od semen, umetnih gnojil in krmil. Ker je območje Doliča z vsemi zaselki pod Paškim Kozjakom in pod Pohorjem večina kmetijsko območje, bodo kmetje vse to lahko nabavljali kar tukaj, večje količine pa jim bomo dostavljali na dom.

Sama stavba zadrugnega doma ima na razpolago veliko prostora zato bomo uredili v njej prenočišča, kjer bo lahko spalo sto ljudi. Poleg sodobne restavracije bomo uredili še avtomatsko avtopralnico, mini živalski vrt, na zemljišču okoli stavbe pa bomo namestili tudi bungalove, ob katerih bodo otroška igrala. Nikakor pa ne smem pozabiti povedati, da bomo uredili tudi prodajalno starih avtomobilov.

Moja želja je, da bo v Doliču zopet zaživelo življenje tako kot je to bilo nekdaj, želim pa si, da bi nas obiskalo kar največ gostov in turistov."

IZOBRAŽEVANJE IZ PODROČJA VARSTVA RASTLIN

VINKO GOLOB, inž. kmetijstva

V zadnjih letih vse več pozornosti namenjamo skrbi za svoje okolje.

Svoj del k varovanju naravnega okolja moramo poleg drugih prebivalcev prispevati tudi kmetijski, saj živimo in delamo v naravnem okolju in z njim tudi razpolagamo.

Velik del k temu lahko doprinesemo tudi z opazovanjem svojih posevkov ter ustreznim postopanjem ob pojavih plevelov, bolezni in škodljivcev. V primeru, da smo pred tem izčrpali vse možnosti za varstvo rastlin, posevek pa želimo ohraniti zdrav in kvaliteten, moramo večkrat poseči po kemičnih sredstvih za varstvo rastlin. Zato ne zadošča samo uporaba brezhibno delujočih naprav za aplikacijo fitofarmacevtskih sredstev, temveč moramo obvladati tudi določeno znanje.

V ta namen že vrsto let poteka po terenu redni pregledi oziroma testiranja naprav za nanos fitofarmacevtskih sredstev (škropilnice, pršilniki). Marca letošnjega leta je v Ur. l. RS 11/2001 izšel Zakon o fitofarmacevtskih sredstvih. Le ta predpisuje redne preglede škropilnih naprav vsako drugo leto. Pri tem ne bo več pomembno ali napravo koristite sami ali z njo opravljate usluge drugim. Ta člen zakona se bo pričel izvajati v letu 2002, v letošnjem letu pa velja dosednji način - vsako leto ali vsako tretje leto.

Zakon o varstvu rastlin predpisuje tudi obvezno izobraževanje iz področja varstva rastlin, ki ga morajo opraviti delavci, ki izdajajo fitofarmacevtska sredstva (prodajalci), vsi izvajalci ukrepov zdravstvenega varstva rastlin in tudi predavatelji. Podrobno to področje ureja še Pravilnik o strokovnem usposabljanju, ter vsebini in načinu opravljanja izpita iz fitomedicine in preizkus znanja iz varstva rastlin (Ur. l. RS 12/00). Na osnovi omenjenega zakona in pravilnika boste morali v prihodnje vsi izvajalci zdravstvenega varstva rastlin obiskati 15 urna predavanja. Vsebinska takšnega predavanja bo prilagojena ciljnim skupinam (poljedelci, vinogradniki, sadjarji, vrtnarji)

in bo zajemala predpisane teme s področja zakonodaje, varstva pri delu, poznavanja naprav za nanos fitofarmacevtskih sredstev in dela z njimi, aplikacijo sredstev, integriranega varstva rastlin, bolezni, škodljivcev in plevelov, fitofarmacevtska sredstva.

Tečaj bo sestavljen iz teoretičnega in praktičnega dela. Vsi, ki boste po končanem tečaju uspešno opravili preizkus znanja, boste prejeli ustrezno potrdilo.

Izvajanje škropljenja oziroma pršenja brez opravljenega izpita je kaznivo in so zagrožene

kazni od 100.000 SIT - 150.000 SIT za fizične osebe.

Že to jesen smo tečaje organizirali in opravljali po vseh izpostavah Kmetijsko svetovalne službe.

Na začetku tečaja je bilo veliko negodovanja za tako obsežen in zahteven tečaj, ki je poleg tega tudi vezan na stroške. Vendar pa so zanimive teme izobraževanja ta prvi vtis spremenile v veliko zanimanje in v zadovoljstvo vseh slušateljev. Na koncu tečaja je bila večina slušateljev mnenja, da je bil program izobraževanja potreben.

Nekateri pa so bili celo mnenja, da bi takšne tečaje morali organizirati že veliko prej in ne čakati na zakon, ki to predpisuje. To pa je seveda bil tudi razlog, da so tečaj uspešno opravili vsi slušatelji.

Seveda pa vsi, ki uporabljajo fitofarmacevtska sredstva, tega tečaja še niso opravili, nekateri so zanj zvedeli tudi prepozno. Prav zato bomo te tečaje še ponavljali tudi v prihodnjem letu.

Ker smo kmetovalci v očeh sosedov in nekmetijcev pogosto glavni krivci za onesnaženje okolja, je prav, da čimprej opravimo omenjene tečaje in dokažemo, da temu ni tako oziroma, da izvajamo ukrepe varstva rastlin strokovno in pri tem upoštevamo dobro kmetijsko prakso ter ravnamo skladno z zakonodajo.

Čeprav nastopa zima in zatišje dela na polju, pa vsak kmet že ve, kaj bo sejal oziroma je že posejal. Veliko je dela na polju in travnikih v spomladanskem času.

Zato je pravi čas, da izobraževanje opravite, preden se narava prebudi in prvo uporabo škropilnice opravite bolj strokovno in natančno v zadovoljstvo sebi, sosedom in nenazadnje tudi v skladu z zakonom. ▲

AKCIJA PRODAJE MINERALNIH GNOJIL

KOROŠKE KMETIJSKO - GOZDARSKE ZADRUGE

Slovenj Gradec, Prevalje, Dravograd in Vuzenica
so pripravile akcijo prodaje mineralnih gnojil
po akcijskih cenah "JESEN 2001"

Na voljo so mineralna gnojila proizvajalca INA Kutina:

- KAN 27% po ceni 44,60 SIT/kg
- NPK 15:15:15 po ceni 52,60 SIT/kg.

V ceni je vključen DDV.

Gnojila lahko kupite na **obročno odplačilo**
po sistemu 1 + 3 brezobrestno ali s takojšnjim plačilom,
pri čemer priznavamo 3% **popust** na objavljene cene.

Ker po novem letu pričakujemo povišano stopnjo DDV in ker proizvajalec za januar že napoveduje povišanje cen za 10%, kmetom predlagamo, da se z mineralnimi gnojili čimprej oskrbijo. Objavljene cene veljajo le do odprodaje zalog.

**OGLASITE SE V POSLOVALNICAH KOROŠKIH ZADRUG
IN SE PRAVOČASNO OSKRBITE S POTREBNIMI MINERALNIMI GNOJILI!**

KMETJE IZ MISLINJSKE DOLINE NA OGLEDU KMETIJ Z DOPOLNILNO DEJAVNOSTJO

DANICA ONUK, inž. kmet. KKS Slovenj Gradec

Kot pretekla leta, smo tudi letos organizirali ekskurzijo za kmetije, ki se oziroma bi se želele ukvarjati z dopolnilno dejavnostjo na kmetiji. Letos nas je pot vodila na Dolenjsko, Bizeljsko in področje Šentjurja pri Celju. Območje naših ogledov je bilo locirano med Kostanjevico na Krki, Brežicami, Bizeljskim in Ponikvo pri Šentjurju. Seveda smo si poleg kmetij želeli ogledati tudi druge zanimivosti na tem območju.

Najprej smo si v bližini Kostanjevice na Krki ogledali Kostanjeviško jamo. Za turistične ogledje je urejenih 300 m poti, kjer je možno videti čudovite kapnike, tolmun, pa tudi nekaj vrst živali (netopirje, pajke, stenice...). Poleg tega je odkrite še 1.500 m jame, vendar je dostopna samo za jamarje.

Nato smo se napotili proti Krški vasi, kjer smo si v vasi Globočice ogledali kmetijo »Pri Martinovih«. Na kmetiji se ukvarjajo z ovčerejo, prašičerejo, vinogradništvom ter turistično dejavnostjo. Za namene izletniškega turizma imajo lepo preurejeno staro hišo, ki je pod spomeniškim varstvom, njeno starost pa ocenjujejo na 250-300 let. Gospodinja Milena nam je za malico pripravila hišno specialiteto – ovčji golaž s krompirjem in orehove rogljiče.

Naslednji ogled na naši poti je bil v Vrtnarstvu Čatež, kjer nam je g. Bosteale predstavil vzgojo jagod in paradižnika na hidroponiki. To je sistem vzgoje na substratu (jagode) in kameni volni (paradižnik), kamor se preko cevi dovajajo hranila do vsake rastline. Ker je vse gojeno v rastlinjaki, ogrevanih s termalno vodo, poteka proizvodnja preko celega leta. Za opravljanje rastlin imajo naseljene čmrlje, za uničevanje škodljivcev pa naravne sovražnike ali predatorje. Bolezni se zaradi varovanega okolja pred zunanjimi vplivi na rastlinah ne pojavljajo, zato ni potrebno zatiranje le-teh.

Nedaleč od Brežic, v vasi

Črnc, smo obiskali kmetijo Fabinčevih, ki se ukvarjajo s pridelavo in sušenjem zdravilnih rastlin. Nosilka dejavnosti, gospa Veronika nam je preko videokasete predstavila pridelavo ameriškega slavnika, ki ga odkupuje tovarna LEK in pa pridelavo ter sušenje ostalih zdravilnih rastlin (citronka, ognjič...). Iz teh slednjih pripravlja čaje, mazila in tinkture, ki jih obiskovalci lahko nabavijo v priročni prodajalni. Za te uspehe je letos na Radgonskem sejmu v okviru akcije Kmečkega glasa »S kmetije za Vas« prejela 3. nagrado.

Nato nas je pot vodila proti Bizeljskemu, kjer smo si v Brezovici pri Najgerjevih ogledali »repnice« - podzemne kleti, ki so jih včasih uporabljali za shranjevanje repe (odtod tudi ime) in drugih poljskih pridelkov. Danes v njih hranijo vino, namenjeno degustacijam turistov, ki si pridejo ogledat te naravno »poslikane« kleti.

Pozno popoldan smo bili v Ponikvi pri Šentjurju dogovorjeni za ogled Slomškove rojstne hiše. Sprejem in zanimivo vodenje nam je pripravil domačin iz Raduš, sicer tamkajšnji župnik, gospod Miha Herman. Veliko zanimivega bi nam še imel povedati, vendar nismo želeli preveč zamujat na turistično kmetijo Podkrajšek, kjer so nam pripravili okusno večerjo. ▲

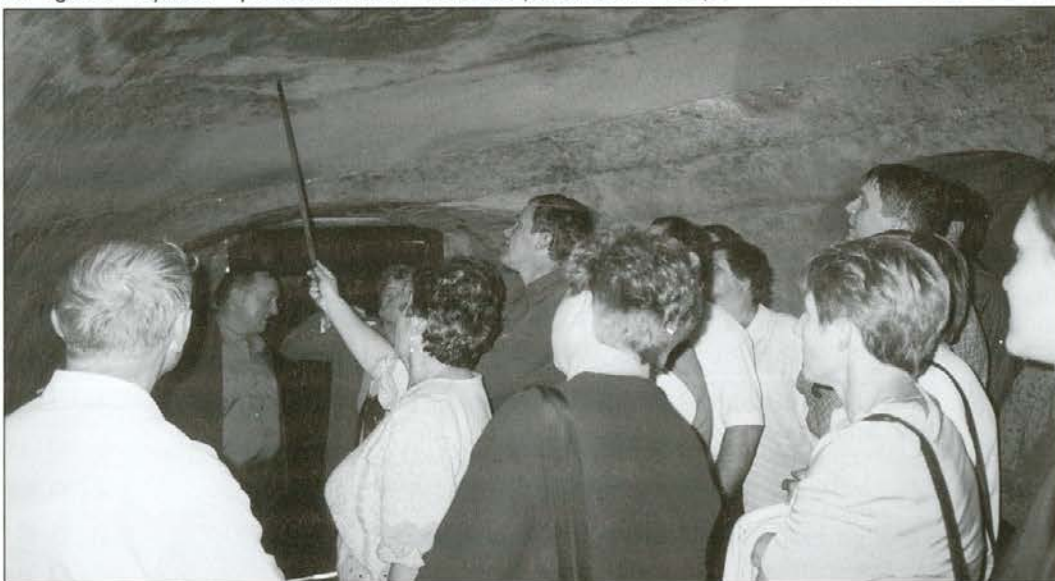
Jagode gojijo na dvignjenih podlogah zaradi lažjega obiranja.

V rastlinjaku Vrtnarski Čatež pri ogledu gojenja paradižnikov.

Pri ogledu »repnice« - podzemne kleti z naravno poslikavo na stropu

Foto ▲▼ Danica Onuk

KONJEREJSKO DRUŠTVO MISLINJSKE DOLINE IN NJIHOV II. BLAGOSLOV KONJ

MILENA TRETJAK

Društvo združuje predvsem rejce in ljubitelje konj, ki vzgajajo svoje živali za rekreacijsko jahanje in vožnje z vpregami in tudi za zrejo žrebet.

Konjerejsko društvo Mislinjske doline je postalo samostojno leta 1996 in ima sedež v Slovenj Gradcu. Društvo trenutno šteje okoli 30 članov. Deluje predvsem na območju Mislinjske doline, poleg tega pa sodeluje tudi z drugimi društvi.

Kot vsako društvo, ima tudi konjerejsko, predsednika. To funkcijo opravlja Jože Urbančl.

V vsakem društvu je vedno nekaj, kar povezuje člane med seboj.

Tu jih razen konj seveda povezujejo predvsem: vzpodbujanje rejske tradicije, vzgoja in uporaba konj, izobraževanje in izmenjava rejskih izkušenj, zastopanje konj v javnosti, prirejanje zabavnih in športnih konjskih prireditev, sodelovanje na prireditvah, itd.

Ker ima društvo zelo veliko članov, ki so željni vedno znova spoznavati novosti, v ta namen organizirajo v društvu predavanja, praktične rešitve in tečaje tako, da lahko vsako novost takoj spoznajo. Organizirajo tudi strokovne ekskurzije, obiske sejmov, razstav, v bistvu vse kar je pomembno za rejce konj.

V stalnem stiku pa želijo biti tudi s kmetijsko svetovalno služ-

bo, ki jih obvešča o vseh možnih vzpodbudah in podporah, ki jih namenja država za konjerejo. Društvo sodeluje tudi s selekcijsko službo, pri čemer imajo v oskrbi žrebca za pripust kobil. Tako je žrebčar oziroma rejec Jože Tretjak iz Razborce.

Žrebec za pripust je haflinške pasme, z imenom Boltežar, njegova starost pa je 6 let.

Člani društva pa so skozi vso leto aktivni in sodelujejo na različnih prireditvah na tem področju.

V tem letu so sodelovali že pri:

- blagoslovu konj na Jurjevo – Legen pri Slovenj Gradcu; srečanju planincev 1. maja v Završah;
- kmečkih igrah ob občinskem prazniku občine Mislija; na prireditvi furmani po cest' peljajo v Podgorju;
- pri sprejemu Pohorske konjenice;
- na pustnem karnevalu, itd.

Kot zanimivost pa lahko omenim tudi njihovo sodelovanje ob slovesnosti nove maše 8. julija v Šentilju pod Turjakom – prevoz novomašnika gospoda Tadeja Legnerja in gostov.

Za zaključek njihove aktivnosti v letu 2001 pa pripravljajo II. veliki blagoslov konj. To se pravi na Štefanovo, v sredo 26. 12. 2001 v Dovžah. Blagoslov konj bo po maši, ki jo bo vodil dekan Tine Tajnik.

Torej vabljeni vsi rejci oziroma ljubitelji konj, da se jim z

veseljem pridružite. Seveda pa velja, da se jim ljubitelji oziroma vsi tisti, ki so vam konji na prvem mestu, pridružite kot člani konjerejskega društva Mislinjske doline. ▲

1. Žrebec pasme haflinger, njegov novi rejec pa je Jože Tretjak iz Razborce.
2. Konji na paši, v zadnjih toplih jesenskih dneh.
3. Društvo ima različne vrste konj.

Foto Milena Tretjak

ZM d.d.
ZAVAROVALNICA
MARIBOR

PE Podružnica SLOVENJ GRADEC

tel.: (02) 88 12 700, (02) 88 12 730, fax: (02) 88 12 737

**Izberite
MODRO
svojo pot.**

**Zavarovalnica Maribor d.d.
zanesljiv partner za vse vrste
zavarovanj.**

**Zavarovalnica
z najdaljšo tradicijo
in največ
zavarovanci
na Koroškem!**

ČEBELE V DECEMBRU

ČEBELARSTVO

JANEZ BAUER

Na tih pozno-jesenski večer so priplavale prve snežinke izpod neba. Pobelile so dol in breg in tudi naše čebelnjake so zavile v belo odejo. Čebele so se združile v gručo v obliki krogle in mirno čakajo na prve tople pomladanske žarke.

Sedaj v čebelnjaku res nimamo kaj početi. Pozimi čebele potrebujejo predvsem mir. Tudi zapažiti ali odevati jih še ni treba. Raje poskrbimo za učinkovito odganjanje ptic izpred ustja panjev. S svojim trkanjem po panjih samo vznemirjajo čebele in jih ovirajo pri njihovem zasluženem počitku.

Dela pa čebelarjem nikdar ne zmanjka. Že se pričenjajo priprave na novo čebelarstvo letino.

V vsakem čebelarju naj bi bilo tudi nekaj mizarske žilice in tako lahko čez zimo popravimo in zamenjamo iztrošene in uničene dele panjev. V okvirje satov lahko napeljemo žico, napeti je še ni potrebno. Tako si prihranimo veliko dela v rojilni dobi, ko ni časa za taka zamudna opravila.

Eno od glavnih čebelarskih opravil v tem času je prodaja medu. Včasih s prodajo ni bilo problemov. Pooblaščenca podjetja so odkupila vse, kar je priteklo iz panjev in je dišalo po medu. Taka podjetja so tudi hitro propadla, saj potrošniki čedalje bolj gledajo na kvaliteto medu. Z odpiranjem tržišča pa se je v trgovinah pojavila tudi množica različnih medov iz celega sveta. Tudi cene so različne; trgovci v raznih akcijah ponujajo tudi zelo poceni med. Vsa ta trgovska ponudba pa ima eno slabost. Na nobeni etiketi nikjer ne piše izvor medu. Že res, da lahko med polni bolj ali manj znano podjetje, ne vemo pa, ali je med iz naših krajev ali pa iz Afrike, Brazilije ali Kitajske.

Najbolj sigurni smo še vedno pri našem domačem čebelarju. Pri njem boste dobili kvaliteten domači med, dober čebelar ga bo imel tudi vedno dovolj na zalogi.

Tako ne boste v skrbeh za kvaliteto, saj strokovnjaki prištevajo našo KOROŠKO STRD med najboljše na svetu ▲

Dober recept Dobri medenjaki

Že nekaj časa je minilo, od kar smo slovenjegraški čebelarji obiskali naše kolege v Mozirju: presenečeni smo bili nad gostoljubnostjo in pristrčnim sprejemom, ki so nam ga pripravili. Še posebej so nam ostali v spominu medenjaki, s katerimi so nam postregli. Na prošnjo naših boljših polovic smo si izprosili tudi recept zanje in sedaj ga objavljamo, da bo vsem pri roki.

Za dobre medenjake potrebujemo:

- 1/2 kg enotne moke TIP 850
- 20 dag sladkorja
- 2 celi jajci
- 0,7 dag zmečkane margarine
- 1/2 jedilne žlice jedilne sode
- 2,5 jedilne žlice medu - zvrhane
- 1/2 kavine žličke cimeta
- 1/2 kavine žličke mletih klinčkov
- olupki ene limone
- zavojček vanili sladkorja.

Vse to zmešamo na deski, nato naredimo kroglice velikosti oreha in jih med dlanmi malo sploščimo. Pomažemo jih s stepenim jajcem in na vrh položimo pol orehovega jedrca.

Pekač malo namažemo z margarino. Medenjake pečemo 10 minut pri 200 stopinjah Celzija.

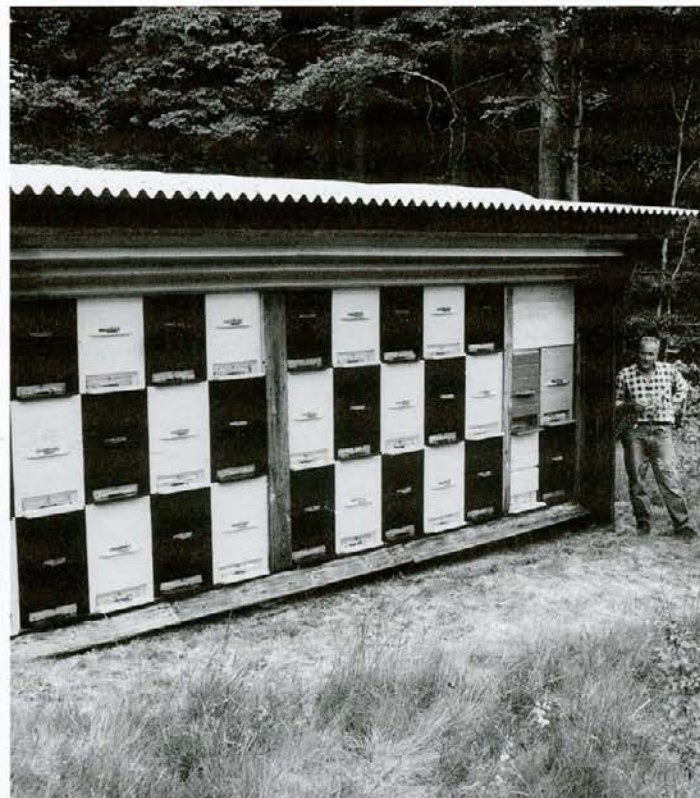
Dober tek!

ŠMIDOV ČEBELNJAK POD KREMŽARJEVIM VRHOM

JANEZ BAUER

Obiskali smo verjetno "najvišji" čebelnjak v naših krajih. Pod samim vrhom Kremžarjevega vrha na Pohorju ga je na višini več kot 1000 metrov postavil naš znan čebelar Vinko Šmid iz Gradišča. Čebelja paša tukaj res ni izdatna, je pa med, ki ga

čebele prinesejo iz neokrnjene narave, zares nekaj enkratnega. Ko zacvetijo pohorski travniki in zamedita visokogorska jelka in smreka, takrat tudi njegove čebele napolnijo panje z res pravi visokogorskim pohorskim medom. ▲

PRAZNUJEMO

FRANC HAFNER - 90 LETNIK IZ RADELJ OB DRAVI

GORAZD MLINŠEK, univ.dipl.inž.gozdarstva, Zavod za gozdove Slovenije, Območna enota Slovenj Gradec

Že več kot mesec dni je minilo, ko je stopil v deseto življenjsko desetletje gozdarska legenda in grča Franc Hafner. Čeprav je zavekal 4. oktobra pred devetdesetimi leti v neposredni bližini škočjeloškega hribovja, je večji del svojega življenja preživel in živi med koroškimi gozdovi. Gozdovi so njegov drugi dom. Že kot mlad fant je zakoračil med pohorske gozdove v okolici Slovenske Bistrice. Sprva je delal kot vodja skladišča, potem pa ga je pot za kruhom pred več kot šestdesetimi leti pripeljala na Koroško.

Kot holcarski mojster je nastopil čisto gozdarsko službo pod Smrekovcem, Olševo in Peco. Bil je vesten gozdar in lovec. Poznal je vsako ped revirja, skrbel je za svoje delavce in se sam tudi strokovno izobraževal. V Podpeci je spoznal tudi, žal, že pokojno ženo Marijo. Ustvarila sta si prijetno družino, ki je vrsto let živela v gozdarskem duhu v logarnici na Pučgarskem. Za leto in pol se je Franc preselil tudi v Rogatec, kjer je poleg revirnega vodstva prevzel tudi delo gozdnega upravitelja.

Leta 1957 so se Hafnerji pre-

Ob vstopu v deseto desetletje so Francu Hafnerju zaželeli še mnogo vitalnih let prof. Dušan Mlinšek in njegovi stanovski prijatelji iz Ljubljane.
Foto Gorazd Mlinšek

selili v Radlje ob Dravi. Franc je nadaljeval službovanje v Gozdnem gospodarstvu Slovenj Gradec v državnih gozdovih radeljskega Kozjaka. Bil je dober gojitelj, saj je sam pogostokrat izvajal negovalna dela tudi ko je šel v pokoj. V varstvu gozdov še danes živi v nekdani logarnici blizu Starega grada nad Rad-

ljami. Mimo je speljana tudi evropska peš pot, v neposredni bližini pa je tudi zgodovinska gozdna učna pot Stari grad. Mnogi radi zahajajo h Francu Hafnerju, ki je kljub svojim devetdesetim letom še pravi korenjak. Rad prebira knjige, še posebno pa revijo Lovec, saj je dolgoletni član radeljske lovske družine.

Letos je celo iz visoke preže uplenil lepega starega srnjaka.

Franc Hafner je vesel vsakega obiska, veliko ve povedati o življenju in delu v gozdu, pa tudi o mnogih življenjskih resnicah.

Vsi, ki ga radi obiskujemo, še posebno pa uredništvo Viharnika, mu želimo še veliko zdravih in vitalnih let. ▲

RUTNIKOVA URŠKA JE PRAZNOVALA 80 LET

LUDVIK MORI

Urška Vindiš med svojimi

Urška je svoj jubilej praznovala že v septembru, prav pa je, da zapišemo nekaj utrinkov iz njenega bogatega življenja tudi v Viharniku.

Rodila se je 22. septembra 1921 pri Rutniku na Tolstem vrhu kot drugi otrok materi Urški in očetu Gregorju. Imela je še starejšega brata Francija in mlajšega brata Toneta. Pri petih letih ji je umrla mama. Oče ni mogel sam skrbeti za tri majhne otroke ter kmetijo in se je ponovno poročil.

Dobila je mačeho, ki pa je bila zelo dobra in prijazna ter je lepo skrbela za dom in družino. V tem zakonu so se rodili še štirje polbrati, s katerimi je skupaj odraščala. ►

A žal, prva svetovna vojna je terjala življenje starejšega brata Francija in kmetijo je morala prevzeti Urška.

Poročila se je z Ivanom in rodila se jima je hčerka Ivica. Nista dolgo živela skupaj. Ivan je v prometni nesreči izgubil življenje in ostala je sama s sedemnajstmesečno hčerko. Ker sama ni bila kos vsem obveznostim, se je ponovno poročila.

V drugem zakonu so se ji rodili trije otroci. Marinka, Franjo in Jožek.

Po desetih letih zakona ji je bolezen vzela še drugega moža, ostali pa so ji štirje šoloobvezni otroci.

S pomočjo brata Ludvika in njegovo družino je pogumno gospodarila naprej.

Osrečevali so jo otroci, ki so bili vsi marljivi in pridni učenci. Po svojih močeh jim je pomagala, da so se izučili.

Ustvarili so si družine. Sedaj jo osrečuje sedem vnukinj in en vnuk, ki se je rodil ravno na njen 72. rojstni dan, ima pa še dve pravnukinji.

Žal, jo je bolezen prizadela, da sedaj nekoliko slabo govori, a ob pomoči domačih se počuti srečna v krogu svojih dragih.

Rutnikovo domačijo je prevzel sin Jožek, ki je z materjo Urško ter brati in sestrami ponosen na svojega dedija Gregorja Lipovnika, ki je v spomin na srečno vrnitev iz prve svetovne vojne na Rurnikovem »pungartu« s pomočjo darežljivih ljudi postavil cerkvico v malem in altar, podobe pa je sam izrezljal.

V vse to je vložil veliko truda. To je edinstven spomenik v naši Koroški pokrajini, pa tudi v Sloveniji.

Gregor Lipovnik je umrl 8. marca 1969, devet dni pred svojim 80. rojstnim dnevom. Izpolnila se mu je edina želja, da sme počivati ob svoji cerkvici.

Morda še ima kdo izmed bralcev Viharnik iz leta 1969, v katerem lahko najde obširni članek, ki sem ga napisal o tej cerkvici. ▲

MARIJA KOREN, PO DOMAČE FOLTANOVA MAMA JE PRAZNOVALA 80 LET

LUDVIK MORI

Foltanova mama s sinom Rudijem, snaho Evo ter vnukinjo Heleno, Polonce pa v času mojega obiska ni bilo doma. Foto Ludvik Mori

Na prvo septembersko nedeljo so se pri Foltanu nad Mislinjo zbrali vsi Marijini otroci, vnuki, še živeče sestre, bratje, znanci in prijatelji ter se skupaj s slavljenko veselili do poznih nočnih ur.

Čeprav tudi fotografov ni manjkalo na slavlju, je vsem žal, da ni nihče naredil skupinskega posnetka, je potem potarnala Marija.

Kot prvorojenki je zibelka stekla 27. septembra leta 1921 pri Orešniku na Legnu v fari Šmartno. Svoja otroška in mladostna leta je odrasčala v družbi štirih sester in treh bratov.

Kljub skromnim razmeram in trdemu delu ima ta leta v lepem spominu. Otroci so se radi družili s Klevževimi in drugimi sosedi ter po trdem delu še zapeli. Še bi jim bilo lepo, če ne bi prihrumela druga svetovna vojna.

Večkrat so se k njim zatekli partizani, ki so kot preganjana zver iskali zavetje pri njih, za njimi pa so »hajkali« Nemci. Družina je bila večkrat v hudih škripcih, nazadnje se je vedno vse dobro izteklo.

Da bi pregnal te težke spomine, sem jo povprašal, kako jo je našel mož, saj je med Legnom in Mislinjo kar dobra razdalja. Povedala je: »V bližini naše domačije je bila neka poroka, pa je harmonikar zbolel.

Nekdo je priporočil enega iz Mislinje, mene pa so poslali ponj. Ko sem prišla k hiši, so bili starši sami doma. Povprašala sem po muzikantu in so rekli, da je v

sadovnjaku. Poklicali so ga, medtem pa sem slišala, ko so govorili: 'Ta bi pa bila za našega Rudija.' Ko je stopil z velikim klobukom pred mene, mi sploh ni bil všeč.

Obljubil je, da pride igrat na tisto poroko in tam me je začel osvajat. Postal je tudi meni všeč, pa tudi kmetija je na zelo lepem kraju. Poročila sva se leta 1953.

Ni mi bilo žal, bil je priden, skrben in dober mož ter napreden gospodar. Življenje sta podarila trem otrokom: Rudiju, Marjanci in Vinku. Vsi so pošteni in marljivi ljudje.

Nadaljevala je: »Čeprav v življenju pridejo tudi težave, sva jih strpno premagovala. Mož je bil zelo napreden in iznajdljiv. V našem kraju si je prvi nabavil kosilnico in traktor, česar v tistih svinčenih časih kmečkim 'kula-kom' ni bilo dovoljeno.

A možu pri tem oblast' ni prišla do živega'. O tem bi lahko še veliko povedala.

Ko je bil sin Rudi pri vojaki, je mož umrl, ko pa se je vrnil, sem mu prepustila kmetijo. Vesela sem, da mlada dva skrbno nadaljujeta kmetovanje na naši lepi domačiji.

Večkrat razmišljam, kako hudo je v današnjem času, ko je kmečki poklic povsem razvrednoten in si fantje kljub vsej mehanizaciji ne morejo dobiti gospodinje.

Še veliko zanimivega je tisto popoldne povedala Foltanova

mama iz svoje mladosti, pa iz poznejših let, vendar vsega ne morem zapisati, ker bi bilo zgodb za pol Viharnika.

Marija sedaj preživlja dneve v svojem »štibelcu« v novi hiši in šiva gobeline, prtičke, bere knjige ali gleda TV in vesela je, kadar jo obiščejo vnuki.

V svojem imenu in v imenu njenih ji želim, da bi še čila in zdrava dočakala kakšen okrogel jubilej. ▲

KRAJ KOT IN RAVNJAKOVI

MIRKO KUMER dopolnilo

Po natisu mojega članka "Kraj Kot in Ravnjakovi" v Viharniku št. 10 - oktober 2001 sem ugotovil, da sem pred poglavjem "In še kmetija Lubenc - Albin Pavše" na strani 18 izpustil iz koncepta, po mojem, enega važnih podatkov: "V seznamu bratovščine Sv. družine na Fari (Prevalje) za leta 1688 - 1775 beremo priimke, ki jih danes poznamo samo po hišnih imenih že opuščeni kmetij. Nekatere priimke srečamo v dolini: Thomas Lubenz (to je še samo domače ime hiše) Paulus Kanz (samo še ime hiše)..."

Po opisu prof. Toneta Sušnika v koroškem Fužinarju 10. 9. 1987.

PREVENTIVNI PREGLED ODRASLIH - PROGRAM PREPREČEVANJA SRČNO ŽILNIH BOLEZNI

ANDREJA HALUŽAN, dr. med. spec. spl. medicine

Bolezni srca in ožilja (BSŽ) so najpogostejši vzrok obolelosti in smrtnosti v razvitem svetu. Enaki podatki veljajo tudi za Slovenijo, vendar v Sloveniji obolevajo in umirajo ljudje zaradi teh bolezni mlajši kot drugje v razvitem svetu.

Posledice prezgodnjega obolenja so slabša kakovost življenja, zgodnja invalidnost in pogosta delo - nezmožnost. Velikokrat se kot prva in edina pojavna oblika bolezni pojavi nenadna smrt. Statistični podatki kažejo, da so moški ogroženi

bolj kot ženske, da se pri moških pojavljajo te bolezni 10 let prej kot pri ženskah, da so bolj ogroženi kadilci, ljudje, ki imajo zvišan krvni tlak in ljudje, ki so telesno nedejavni.

Pomemben dejavnik tveganja za razvoj bolezni srca in ožilja so tudi čezmerno povečane vrednosti maščob v krvi.

Povezava količine sladkorja in maščobe v krvi z boleznimi srca in žilja je bila dokazana z mnogimi raziskavami.

Glede na to, da so kronične, nalezljive bolezni, med katere sodijo tudi bolezni srca in žilja velik javno - zdravstveni problem,

z vidika medicinske stroke in tudi ekonomike v zdravstvu, se je Ministrstvo za zdravje skupaj z zdravstveno službo na primarni ravni (vaš izbrani osebni zdravnik) odločilo pomagati vam aktivneje skrbeti za vaše zdravje, ga varovati ali celo izboljšati - oblikovan je "Program preprečevanja srčno žilnih bolezni".

Cilj Programa preprečevanja srčno žilnih bolezni je s pomočjo presejanja in preventivnih pregledov, odkriti tiste posameznike v srednjem življenjskem obdobju, ki so zelo ogroženi, da v bližnji prihodnosti zbolijo za katero od bolezni srca in žilja.

Velikokrat ti posamezniki nimajo težav, pri njih so prisotni samo dejavniki tveganja, ki njihovo ogroženost za bolezen močno povečajo.

Za vsakega posameznika je zelo pomembno, da čimprej odkrijemo njegovo morebitno ogroženost in dejavnike tveganja ter mu ustrezno svetujemo in pomagamo.

Z zmanjšanjem ogroženosti lahko bolezen preprečimo ali pa jo vsaj odmaknemo v starejše življenjsko obdobje.

Program preprečevanja srčno žilnih bolezni je razdeljen na tri dele, na tri korake. Prvi korak je presejanje in določanje najbolj ogroženih oseb.

V občinah Koroške smo se dogovorili, da presejanje, pošiljanje vprašalnikov, izvedemo postopno v času oktobra 2001 do maja 2002.

Vsem moškim v starosti 35 - 65 let in ženskam v starosti 45 - 70 let bodo izbrani zdravniki (v zdravstvenem domu ali zasebniki) poslali vprašalnik, ki omogoča okvirno oceno ogroženosti za bolezni srca in žilja.

Prosimo vas, da vprašalnik natančno preberete in ga izpolnite.

Vprašalnik vam lahko pomaga izpolniti kdo drug, tudi sestra pri vašem osebnem zdravniku ali osebni zdravnik sam.

Če ste sami izpolnili vprašalnik, ga pošljite v priloženi ovojnici na naslov vašega osebnega zdravnika.

Zelo pomembno je, da vprašalnika ne zavržete, ga izpolnite in pošljete vašemu osebnemu zdravniku, da bi ta lahko ocenil čimveč oseb, določil dejavnike tveganja in najprej povabil na preventivni pregled tiste, ki so najbolj ogroženi, potem pa še vse ostale.

Na tak način bo pregledana večina oseb, ki so evidentirane pri osebnem zdravniku in sicer v času 5 let, ko bi se ti preventivni pregledi ponovili.

Drugi korak so preventivni pregledi. Najbolj ogroženi bodo skupaj z vabilom na preventivni pregled prejeli tudi laboratorijsko napotnico za pregled skupnega holesterola in sladkorja v krvi.

Pomembno je, da se na pregled v laboratorij oglašite točno v skladu z vabilom in tešče. Organizacija tako velikega projekta namreč ne trpi nereda in vsako premikanje datumov in časa pregleda bi lahko povzročilo velik nered in nejevoljo, kakor pri vas tako pri timu vašega zdravnika.

Moram pripomniti, da odsotnost od dela ne morete regulirati z bolniškim staležem, morate si vzeti dan dopusta.

Po opravljenem pregledu bo vaš osebni zdravnik določil nadaljnje ukrepe.

Tretji korak projekta je ukrepanje glede na rezultate pregleda.

Nekateri izmed vas bodo vključeni v zdravljenje, večina pa v različne delavnice, ki bodo organizirane v vašem zdravstvenem domu v okviru lokalne preventivne promocijske skupine.

Na teh delavnicah se boste lahko naučili, kako spremeniti življenjski slog in na ta način boste aktivno poskrbeli za izboljšanje svojega zdravja in s tem posredno tudi kakovost svojega življenja. ▲

**ZVEZA HRANILNO KREDITNIH SLUŽB
SLOVENIJE, p.o. LJUBLJANA
POSLOVNA ENOTA SLOVENJ GRADEC
Telefon 02 883 93 00**

**Z blagajniškimi mesti:
Slovenj Gradec, Celjska 7
Mislinja
Dravograd
Radlje ob Dravi
Prevalje**

**☎ 02 883 93 13
☎ 02 885 70 50
☎ 02 871 04 90
☎ 02 888 00 10
☎ 02 881 78 10**

Svojim varčevalcem nudimo:

**VODENJE TOLARSKIH VLOG ZA DOMAČE FIZIČNE IN
PRAVNE OSEBE**

- **hranilna knjižica** vam omogoča neomejeno gotovinsko razpolaganje s sredstvi na knjižici
- **žiro račun** za občane, samostojne podjetnike in društva
- **tolarske vezave**, ki so lahko kratkoročne in dolgoročne
- **tekoči račun** predstavlja sodobno obliko brezgotovinskega poslovanja, vključuje tudi možnost pridobitve bankomatske in plačilne kartice

KREDITIRANJE ZA NASLEDNJE NAMENE

- investicije za kmetijske namene
- dopolnilne dejavnosti na kmetijah
- nakup kmetijskega repromateriala
- potrošniška posojila

HKS POSREDUJE

- posojila Javnega sklada RS za regionalni razvoj v različne oblike državnih subvencij in subvencij lokalnih skupnosti namenjenih kmetijstvu

DODATNE STORITVE

- MAGNA kartica
- posredovanje pri trgovanju z vrednostnimi papirji

PLAČILNI PROMET

- plačevanje vseh vrst položnic
- unovčevanje nakaznic

OHRANJAMO TRADICIJO IN SKRIMO ZA RAZVOJ

ČASTITLJIV JUBILEJ OSNOVNE ŠOLE ŠMARTNO PRI SLOVENJ GRADCU

FRANC JURAČ

Učenci in učitelji osnovne šole v Šmartnem pri Slovenj Gradcu so slavili 190-letnico šole, na slovesno prireditev pa so prišli nekdanji učenci, med njimi je bila tudi Štefka Kučan, nekdanja učenka te šole.

Začetki šole v Šmartnem pri Slovenj Gradcu segajo v leto 1811, ko je vaški cerkovnik poučeval otroke kar v svojem stanovanju.

Potem ko so razpisali prosto učiteljsko mesto, je župnik Ruprecht podaril zemljišče, na katerem so zgradili novo šolo, v takratnih razmerah enorazrednico, tu pa je že poučeval učitelj. Za otroke od šest do dvanajst let je bilo takrat šolanje obvezno, vsi obvezniki in "nevšolani" otroci pa so morali ob četrtkih obiskovati ponavljalno šolo.

Otroci niso redno hodili h pouku, zaradi velike bede in revščine so ostajali doma in pomagali pri delu.

Težave so imeli tudi z opis-menjevanjem, saj so se učili staro germansko pisavo gotico, ta pa ni prinesla zaželenih rezultatov.

Leta 1929 so imeli v Šmartnem že štiri razrede osnovne šole in dva razreda višje ljudske šole. Med drugo svetovno vojno leta 1944 je bilo šolsko poslopje požgano.

Požgali so ga partizani, da bi v njej preprečili nastanitev sovražni vojski, starši pa so v tistih časih nameno zadrževali otroke doma, da niso obiskovali pouka. Po uvedbi sedemletne šolske obveznosti so leta 1948 šolo obnovili in zrastle je novo šolsko poslopje in leta 1959 je šola v Šmartnem postala popolna osemletka.

Časi so minevali in leta 1974, so k staremu delu šole dogradili 16 novih, lepih in svetlih učilnic, leta 1980 pa so ob šoli zgradili še telovadnico.

Prireditve ob 190-letnici šole je bila nadvse slavnostna, saj je na prireditvi vse navzoče kronist Mitja Šipek popeljal skozi čas šolstva v Šmartnem od začetka do danes, nekdanji učenci pa so podoživljali svoja učna leta ob pogledu na razstavljene in orumenele fotografije in didak-

Štefka Kučan na proslavi osnovne šole med učenci in učitelji.

tične predmete, ki so jih nekdanj uporabljali pri učenju. Med vitrinami pa so prepoznavali svoje čitanke, računice, peresnike med katerimi je bila tudi najstarejša tabla s kamenčki.

Bogat in domislen program prireditve so pripravili učenci in učitelji. Vse leto pa so učenci v svojih delavnicah izdelovali razne male spominke, ki so jih po prireditvi v obliki drobnih darilc razdelili med obiskovalce.

V svojem nagovoru se je ravnatelj šole Zdravko Jamnikar spomnil svojih nekdanjih sodelavcev. Za razvoj šolstva v Šmartnem se jim je lepo zahvalil.

Čestitkam ob praznovanju šole pa se je pridružil župan mestne občine Slovenj Gradec

Kronista Mitja Šipka je med branjem kronike spremljal šolski pevski zbor

Foto ▲▼ Franc Jurač

Mitja Šipek je na proslavi v kroniki prikazal razvoj šolstva v Šmartnem. Učenci so mu poklonili darilo, ki so ga sami izdelali.

Janez Komljanec. Lepe čestitke in želje pa je izrekla tudi Štefka Kučan, ki je poleg svojih prinesla tudi čestitke predsednika države Milana Kučana

V svojem nagovoru se je spomnila tudi časov šolskih let, ko je sama "gulila" šolske klopi v tej šoli.

Posebej je poudarila velik razcvet kulture in kulturnih dejavnosti v Šmartnem, za požrtvovalno delo pri tem pa se je posebej zahvalila dolgoletni učiteljici in kulturni delavki Miri Strmčnik. ▲

SREČANJE VAJENCEV OB 50 LETNICI

JOŽE POTOČNIK, prof.

Izobraževanje vajencev raznih strok v Slovenj Gradcu ima dolgo tradicijo. Obrtna nadaljevalna šola ima svoje zamečke že v drugi polovici 19. stoletja.

Po prvi svetovni vojni je delovala tudi obrtna nadaljevalna šola z večernim poukom. Trgovski vajenci pa so dobili dvorazredno trgovsko nadaljevalno šolo leta 1924, meščansko šolo so v mestu odprli 1920 leta.

Po osvoboditvi je ponovno zaživela obrtna šola in potem bila ukinjena leta 1960.

Istega leta je Slovenj Gradec dobil srednjo ekonomsko šolo, ki je prerasla v Šolski center s številnimi programi, ki jih obiskuje okoli 2000 dijakov. ▲

Na fotografiji je tretja generacija učencev, ki je končala obrtno šolo v Slovenj Gradcu leta 1951.

Na jubilejnim srečanju 21. septembra 2001 so bili tudi njihovi nekdanji štirje učitelji.

Sedijo z leve: Stanko Panjek, organizator 50 - letnice, učitelji: Hilda Vaupot, Hilda Simončič, Franc Jandl - upravitelj šole in Slavica Žolnir.

2X 50 LET NICI

1951-2001 50 LETNICA NIŽJE GIMNAZIJE V SLOVENJ GRADCU

Marijana Vončina,
prej Vivod

V soboto, 17. novembra smo praznovali v Slovenj Gradcu 50-letnico zaključka Nižje gimnazije Slovenj Gradec, lahko bi rekli male predhodnice sedanje gimnazije. Zbrali smo se pred sedanjo gimnazijo, ki je bila nekoč tudi naša.

V moderni učilnici nas je pri srčno pozdravil ravnatelj gimnazije g. Stane Berzelak. Naš sošolec in sedanji predsednik Društva upokojencev Slovenj Gradec, Janez Gologranc pa nas je takole pozdravil:

**Spoštovane sošolke,
spoštovani sošolci!**

Imam prijetno dolžnost, da vas v imenu članov pripravljalega odbora za današnje srečanje, najlepše pozdravim in vam v našem hladnem, a sončnem in lepem Slovenj Gradcu, zaželim iskreno dobrodošlico!

Hvala vam, da ste zbrali dovolj moči in volje, ter se odzvali našemu vabilu.

Zaradi prevelike oddaljenosti, je svojo udeležbo opravičil, naš še edini živeči razrednik, gospod Jožef Telban. Gospod Jožef je star 80 let in živi v Crikvenici. Vabila je bil izredno vesel, vse nas lepo pozdravlja.

Minilo je več kot 50 let, čelega pol stoletja, odkar smo tistega daljnega 26. junija 1951. leta, ob podelitvi zaključnih spričeval, v teh prostorih zadnjikrat sedeli skupaj dijaki 3A, 3B in 3C razreda takratne Nižje gimnazije Slovenj Gradec.

Bilo nas je natanko 100, rosno mladih fantov in deklet, polnih življenjske energije in velikih pričakovanj.

Takrat smo se tudi razšli in se porazgubili po šolah in podjetjih. Na Nižjo gimnazijo, na takratne sošolce in prijatelje so z leti ostali le blede spomini.

Le redki med nami so vsa ta leta ohranjali osebne stike in poznanstva. Nekateri so skupaj študirali, nekateri so bili vrsto let sodelavci v podjetjih ali ustanovah in so ostali prijatelji vse do danes, nekaj pa se jih je celo odločilo za skupno življenjsko pot.

V glavnem pa je vsak sam izbiral poti in hitel k zastavljenim ciljem, vsak zase je koval in iskal svojo življenjsko srečo.

In med nami so imeli nekateri več, drugi manj sreče; usoda je bila nekaterim manj, drugim pa bolj naklonjena in v življenju so bili eni bolj, drugi manj uspešni. Vendar o tem sedaj ne bi modrovali in razglabljali.

Danes bodimo veseli in srečni, da smo se ponovno srečali, po dolgih, dolgih 50. letih prvič in upam, da ne zadnjič.

Od 87, ki še hodimo po naši slovenski zemlji, se nas je zbralo 61, sicer ne več tako rosno mladih, vendar živih, bolj ali manj zdravih in zrelih fantov in deklet.

Zato obudimo danes spomine na našo mladost, na tista lepa šolska leta, ki smo jih skupaj preživel v tej gimnaziji.

Ali še poznamo sošolca- sošolko, s katerim smo skupaj »gulili« šolsko klop, ali še poznamo sošolce od katerih smo, predvsem fantje, plankali domače in šolske naloge; ali še poznamo prijatelja ali prijateljico, kateremu smo takrat zau-

pali svoje mladostne skrivnosti?

Ja res je - tista lepa, rdeča dekliška lička so nekoliko obledela, na obraze so se nam prikrdle gube in gubice, lasje že rahlo sivijo in tu in tam se tudi plešice bleščijo.

A nič zato, pomembno je, da so naša srca ostala mlada.

Oživimo torej spomine in spoznajmo se ponovno! Prepričan sem, da si imamo po 50. letih povedati veliko zanimivega in bo tudi zato naše današnje druženje prijetno in veselo!

Toliko nam je povedal za dobrodošlico sošolec Janez, vsi pa smo v gimnaziji še stopili pred fotoaparata in se posneli za spomin na praznik in za poznejše dni.

Po Galeriji likovnih umetnosti nas je popeljal njen dolgoletni ravnatelj in slikar Karel Pečko, nekateri so si mesto ogledali še z Rahtela, najlepši del druženja pa smo preživel v rastavraciji Nama.

Iz svojega luknjičastega spomina sem izbrskala snov za kroniko, ki sem jo prebrala navzočim in jim obudila spomin na naše učitelje in predmete ter mnoge drobne dogodivščine.

Zelo lepo nam je bilo in vsi želijo, da se zopet vidimo. ▲

SKUPINSKA SLIKA UDELEŽENCEV SREČANJA 17. NOVEMBRA 2001

Od leve proti desni:

1. vrsta

sedi: Darinka Zajamšek, Marija Popič, Stanislava Škrabec, Marija Vivod, Maks Vončina, Ana Čekon, Stanko Tovšak, Vera Juvan, Božo Metelko, Marija Zorman, Vera Golob

2. vrsta:

Jože Šisernik, Ana Verčkovnik, Gabrijela Tretjak, Stanislava Krajnc, Vera Kašnik, Marta Gams, Antonija Založnik, Julijana Gostenčnik, Silva Škerjanc, Nada Sinreih, Ljuba Otorepec, Natalija Arnold

3. vrsta:

Anton Seničar, Cilka Slatinek, Frančiška Žvikart, Ana Knap, Stanislava Klemenčič, Marija Krpač, Vera Špegl, Janez Gologranc, Vera Pejovnik, Alojz Roter, Ivana Slemnik, Fanika Cesar, Slavica Vitko, Sonja Kaudek, Joža Praper, Štefka Juvan

4. vrsta:

Silvo Razdevšek, Stanko Kreuh, Janez Kramer, Vinko Strmčnik, Franc Kac, Viktor Planinšec, Ana Uršej, Vinko Cerar, Marija Sinrajh, Hilda Šilih, Branka Apostolovič, Ivica Brešer, Antonija Dren

5. vrsta:

Franc Lekše, Jože Pušnik, Ivan Lorbek, Ivan Fabjan, Hubert Salecl, Anton Čreslovnik, Karolina Klemenc, Antonija Svečko, Ivan Mrzel

MEDNARODNA IZMENJAVA VAJENCEV

Ravnatelj IVAN ŠKODNIK, univ. dipl. inž. lesarstva

Čezmejno šolsko sodelovanje med poklicno šolo iz Wolfsberga in našo lesarsko šolo je postalo že vsakdanje. Sodelovanje poteka že tretje leto in v tem času se je zvrstilo kar nekaj aktivnosti.

Dijaki in vajenci so se že večkrat srečali na tekmovanjih, ne samo na športnem, pač pa tudi na strokovnem področju. Naši dijaki in vajenci so se v Wolfsbergu udeležili tekmovanja v ročni obdelavi lesa, avstrijski vajenci so aprila letos sodelovali na Lesariadi. Poleg vajencev iz Wolfsberga je na letošnji Lesariadi bila prisotna tudi ekipa učencev iz Finske (iz Lahtija) in rečemo lahko, da je bila Lesariada v Slovenj Gradcu 1. mednarodna Lesariada.

Lansko leto smo organizirali tudi posvet o dualnem izobraževanju vajencev lesarske stroke, na katerem so sodelovali obrtniki in podjetniki iz slovenske in avstrijske Koroške.

Omeniti je treba tudi skupne razstave dijakov obeh šol na ljubljanskem pohištvenem sejmu in na sejmišču v Slovenj Gradcu.

Program izmenjave vajencev po projektu, imenovanem Leonardo da Vinci, smo pripravljali eno leto. Sama izmenjava vajencev in dijakov pa je potekala od 3. do 23. septembra 2001, istočasno na obeh lokacijah. Deset vajencev iz wolfsberške šole je gostovalo pri nas, dvanajst naših vajencev in dijakov pa v Avstriji.

Prvi teden so vajenci in dijaki delali v mizarških obratih v regiji in širši okolici šole, naslednja dva tedna pa so preživeli v šoli.

Avstrijski vajenci so bili teden dni gostje naslednjih obrtnikov in podjetij: Mizarstva Kovač v Mozirju, Mizarstva Lavre v Podgorju, Mizarstva Moric na Legnu, podjetja Gašper v Radljah ob Dravi in podjetja Kograd Interieri v Otiškem Vrhu. Pri njih so opravljali prakso, prav tako pa so ta teden pri njih tudi bivali.

Naslednja dva tedna so se izobraževali v šoli. Nekaj časa so prisostvovali strokovno teoretičnemu pouku, preostali čas pa so bili v šolski delavnici, kjer so se usposabljali na sodobnem CNC-stroju, ki je ponos naše šole. Njihov delavnik je bil

Vajenci iz Avstrije pred mizarško delavnico Jožeta Morica z Legna

Naši vajenci in dijaki po vrnitvi iz Wolfsberga

naporen, saj je vsakdanje izobraževanje trajalo od 8. do 17. ure. Kljub temu pa so oblike družabnega življenja in spoznavanja znamenitosti bližnje in daljne okolice naredile na mlade vajence močan vtis. Fantje so bili presenečeni nad tem, kar so videli v Sloveniji. Med drugim so obiskali Tovarno pohištva Pameče, mariborsko podjetje lesno-obdelovalnih strojev Ledinek, še posebej pa so jih navdušili mojstri v škofijski orglarski delavnici v Hočah.

Tritedensko delo vajencev smo predstavili širši javnosti 20. septembra z razstavo in s priložnostno svečanostjo. Na njej so bili razstavljeni tudi izdelki, ki so jih vajenci izdelali v šolski delavnici. Vsak je za svoj izdelek najprej

narisal skico in določil konstrukcijo, nato pa izdelal računalniški program za CNC-stroj, s pomočjo katerega so izdelek naredili.

Spremljevalec vajencev, mizarški mojster Jurij Preinig, ki ga je izbrala Slovenska gospodarska zveza iz Celovca, je izrazil zahvalo domačinom in poudaril, da pričakuje zblíževanje ob takih oblikah sodelovanja in skorajšnje odstranitev »nevidne stene«.

Direktor Poklicne šole iz Wolfsberga, Franz Fuchs, je povedal, da imajo njihovi vajenci manj teoretične podlage, kar bi sicer želeli nekoliko spremeniti. To je razumljivo, saj so le 10 tednov letno pri pouku, ostali čas pa so pri obrtnikih, s katerimi imajo pogodbe. Od njih se pričakuje

hitro in natančno delo.

Avstrijski vajenci so pokazali dobro mero zanimanja in še enkrat se je opazilo, da naši severni sosedi bolj cenijo lesarski poklic in da radi sodelujejo pri takšnih oblikah dodatnega usposabljanja.

Tudi naši dijaki in vajenci so prinesli domov veliko novih znanj in utrdili že zdaj dobre odnose s šolama.

S to izmenjavo vajencev oziroma dijakov je bil dosežen namen skupnih projektov, to je strokovno sodelovanje mladih in njihovo druženje.

V prihodnje nas čaka skupni evropski trg in nikogar ne bo zanimalo, od kod prihajajo izdelki, temveč njihova estetska in uporabna vrednost. ▲

* 1953
+ 2001

FERDO JAVORNIK

Lepa, znana ljudska pesem poje: "Imel sem prijatelja, tovariša pravega. Boljšega na celem svetu ni. Sedaj prijatelja ni več. Kruta smrt mi ga je vzela. Odpeljala ga mi je neznano kam. Sam ostal sem na tem svetu z bolečino, s solznimi očmi. Nikoli več prijatelja ne bodem videl, nikoli več mu zrl ne bom v oči. Ostali bodo le spomini, ki jih izbrisati mogoče ni!"

Ta pesem mi je prišla na misel, ko sem zvedel, da je nenadoma, nepričakovano umrl moj najboljši prijatelj in prijatelj še mnogih drugih ljudi, Ferdo Javornik iz Pameč. Novica je bila zelo boleča, saj smo vsi, ki smo ga poznali želeli samo to, da ozdravi in zdrav še dolgo živi med nami.

Ferdo se je rodil 7. maja 1953, umrl pa je 5. novembra 2001 v 49. letu življenja. Osnovno šolo je obiskoval v Mislinji. Po nej se je takoj vpisal v triletno trgovsko šolo v Mariboru in jo uspešno končal.

Nato se je zaposlil pri Merxu v Slovenj Gradcu. Ob delu je naredil srednjo komercialno šolo z odličnim uspehom, se zaposlil v KZ Ledina Slovenj Gradec, kjer je bil zelo uspešen pri svojem delu. Napredoval je v komercialista takratne Koroške kmetijske zadruge. To delo je opravljal od leta 1988 do 1990. Po spremembi političnega sistema je leta 1991 odprl samostojno trgovino z gradbenim in reprodukcijskim materialom v Otiškem vrhu pri Dravogradu. Imenoval jo je Kmetijska zadruga Senik. Uspešno je trgoval in napredoval. Pri svojem delu je bil izredno prijazen, ustrežljiv in praktičen. Ljudje, kupci so bili zadovoljni in so radi prihajali k njemu.

Imel je še velike, lepe načrte za razširitev poslovanja in prenos dejavnosti na novo lokacijo, kjer bi bilo delo lažje in še uspešnejše.

Zal mu je zahrbtna bolezen prekmalu, za vedno prekrizala načrte. Prepričani smo lahko, da bodo njegove načrte uresničili njegovi najdražji: žena Marina, sin Marko in hčerka Manca.

Ferdo pa je bil uspešen tudi na drugih področjih. Vseskozi, dokler mu je zdravje dopuščalo, se je družbeno politično udeleževal. V zadrugi je delal v sindikatu in organih zadruge. Bil je član občinskega sindikalnega sveta Slovenj Gradec, dolga leta predsednik SZDL Pameče, več let predsednik krajevne skupnosti Pameče, član in aktivist gasilskega društva Pameče in Troblje, uspešen pobiralec samoprispevkov za društvo. V osebnem življenju je imel celo vrsto konjičkov, ki so mu pestrili življenje.

Posnel je vrsto lepih filmov s kamero. Bil je ljubitelj narodno zabavne glasbe. Rad je potoval in obiskoval razne prireditve. Zanimale so ga knjige in literatura z dnevno politiko, slike in druga umetnost. In še bi lahko naštevali. Vsekakor je bil Ferdo vsestranski človek, s katerim se je bilo prijetno pogovarjati. Bil pa je izreden družinski oče, ljubeč mož, dober sosed, velik človek in prijatelj vsakemu, s katerim se je spoznal in navezal stike.

Proti koncu marca zanj usodnega leta 1999 je hudo zbolel na srcu. Dobiti je moral novo srce. Ravno 15. novembra bi bilo eno leto, od kar je imel novo srce. Ravno na dan njegovega pogreba, 7. novembra 2001 je minilo 20 let, od kar se je vselil v svojo s trudom zgrajeno hišo v Pamečah. In ravno na ta dan smo ga preselili v njegov zadnji, večni dom na starotrškem pokopališču pri Slovenj Gradcu.

Veliko lepega nam je dal in zapustil v svojem kratkem, zelo bogatem življenju. Tega nikoli ne bomo pozabili. Njegov lik in njegova dobra dela bomo nosili v svojih srcih.

Rok Gorenšek

* 1964
+ 2001

UROŠ ŠAVC

Po težki in hudi bolezni je mesec dni po 37. rojstnem dnevu umrl Uroš Šavc. Od njega smo se v zelo velikem številu poslovili na starotrškem pokopališču 29. oktobra letos.

Uroš se je rodil 26. septembra 1964 v Slovenj Gradcu. Otroška in mladeniška leta je preživel s starši in starejšim bratom. Poleg šolskih in pozneje delovnih obveznosti je bil aktiven tabornik, vnet smučar, športno življenje pa je posvetil rokometu. Vrsto let je bil igralec rokometnega kluba Slovenj Gradec in zadnjih deset let rokometni sodnik.

Po končani kovinarski šoli se je zaposlil pri Transportu in servisih Pameče v skupini monterjev in vzdrževalcev žičnic. Delo je z veseljem opravljal, a ga je zmanjkalo, zato je večino svoje kratke delovne dobe pridobil v družbi Niroš Slovenj Gradec.

Uroš je svojo vojaško obveznost odslužil v Novem Sadu in Čačku, nato pa je bil razporejen v enote teritorialne obrambe. Veterani vojne za Slovenijo Mislinjske doline so ob poslovitvi od njega zapisali: "Svojo dolžnost do domovine je še posebej potrdil med osamosvajanjem Slovenije v letih 1990 in 1991. Kot pripadnik 115. protidiverzantske čete je 27. junija 1991 v popoldanskih urah sodeloval pri zajetju helikopterskega desanta v Dravogradu, 28. junija v hudem boju za mejni prehod Holmec - za posebno prispebnost in junaštvo v tem boju je dobil medaljo za hrabrost - in nato pri zavzetju stražarnice Libeliče.

V miru se je posvetil družini, delu in športu. Še veliko načrtov je imel, a ga je bolezen prekmalu strla."

Uroš se je pred štirinajstimi leti poročil in postal oče treh otrok. A prave sreče ni smelo biti. Z odkritjem zahrbtni bolezni pred nekaj leti so ga načele tudi druge bolezni in težave. Že je verjel, da je vse hudo za njim, ko je bolezen ponovno izbruhnila z vso močjo. Njegovi kolegi - rokometni sodniki so v poslovnem govoru zapisali: "V spopadu z zahrbtno boleznijo je bil pogumen, verjel je, da jo bo premagal, želel je biti močnejši od nje. Borba z boleznijo je bila borba s premočnim nasprotnikom. Veliko borb z različnimi nasprotniki je Uroš odločil v svojo korist, veliko teh zanimivih in trdih borb v športni dvorani ga je razveseljevalo in gradilo njegovo osebnost. V veliko borb je Uroš stopal kot enakovreden nasprotnik, v borbo z boleznijo pa ... Izgubljena borba pomeni, da je v čas našega življenja nasilno stopil čas smrti." In dodali zaključek pesmi Toneta Pavčka:

"Sem se prihaja od vsepovsod,
od tu se nikamor ne hodi.
Ni je dežele, kamor bi še zablodil.
Tu je dom. In zibel. In vrv. In kot.
A če boli, ni bolečina. Je stanje
prihoda na končno mesto. Zadnje dejanje."
J.Š.

ZAHVALA

Ob izgubi našega dragega

UROŠA ŠAVCA

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste bili njegovi prijatelji, vsem, ki ste ga v tako velikem številu pospremili na njegovi prerani zadnji poti, hvala za pomoči, cvetje, sveče in izrečena sožalja.

Njegovi, ki ga tako zelo pogrešamo: žena, hčerki, sin, mama, atek, babica in brat z družino.

* 1919
+ 2001

KRISTINA ZAKERŠNIK - RAMŠAKOVA MAMA

Potrni in žalostni smo sprejeli vest, da je na Kozjaku pri Mislinji umrla Kristina Zakeršnik, Ramšakova mama. Težka in boleča je beseda smrt, ki pride tako iznenada in poseže tja kjer zapusti veliko in nenadomestljivo izgubo.

Tri mesece pred njeno smrtjo je umrla njena sestra Fanika, to pa je Ramšakovo mamo zelo prizadelo.

Življenska zibel je Ramšakovi mami stekla 21. oktobra leta 1919 na Ramšakovi kmetiji na Kozjaku pri Mislinji materi Bernardi Blažič, rojeni Grešovnik, Rebernikovi Bernardi in očetu Francu. Tretji otrok je bila v družini, svoja otroška leta pa je preživljala skupaj s sestro Gustiko in Faniko ter bratom Bernardom. Po končani osnovni šoli je prišel čas, ko se je družina razšla, Ramšakova mama pa je ostala doma in od očeta in matere nasledila kmetijo. Prišli so težki časi druge svetovne vojne in Ramšakova mama je bila ena tistih, ki je med prvimi pričela sodelovati s partizani in aktivisti NOB, pa tudi Ramšakova kmetija je bila zatočišče borcem NOB. Tudi pozneje je Kristina Zakeršnik dolga leta aktivno delala v odboru Zveze združenih borcev NOV. Za svoje aktivno in vsestransko delo je imela priznano aktivno sodelovanje pred 9.9.1943. Leta 1946 se je poročila s svojim življenjskim sopotnikom Dominikom Zakeršnikom, čevljarjem iz Dovž. Skupaj z možem sta pričela gospodariti na Ramšakovi kmetiji kjer se je bilo treba prav v letih po vojni še posebej zrtvovati. Obvezna oddaja in veliki davki so takrat zelo obubožali kmetije med katerimi je bila tudi Ramšakova. V letih gospodarjenja na kmetiji sta se z možem srečevala tudi s težavami in najtežje je bilo, ko je pred leti požar poškodoval stanovanjsko hišo. Nov vir življenske moči pa so Ramšakovi našli v dobrih ljudeh, ki so jim pomagali pri obnovi hiše.

Kristina Zakeršnik, Ramšakova mama je bila vse svoje življenje vprežena v težko in trdo delo. V starosti 58 let je opravila vozniški izpit in avto vozila vse do svojih 80. Ob težkem kmečkem delu je podarila življenje hčerкам Danici, Majdi in Štefki, pravo materinsko ljubezen in skrb pa je nudila tudi svoji rejenki Metki Kuzman. Vse je vzgojila v pridne in poštene, svojo toplino in ljubezen pa je delila kot krtsna in birmska botra več kot 27 otrokom, saj je Ramšakovi mami krst in birma pomenila sveto stvar.

Ob težkem in napornem delu na kmetiji je vedno našla dovolj časa za svojo družino in za delo na kmetiji. Preko 60 let je bila cerkvena pevka. Rada je imela cvetje in lepo je skrbela za grobišče padlih partizanov v neposredni bližini svoje domačije.

Dolga leta je pridno delala v društvu upokojencev in v drugih organizacijah. Ko sta z možem leta 1981 prepustila kmetijo hčerki Majdi in zetu Niku, je rada pomagala pa tudi njen prenekateri nasvet je bil vedno dobrodošel. Taka je bila Ramšakova mama. Spoštovali so jo sosede in imela je veliko prijateljev. Za vsakega je našla lepo in toplo besedo. Ponosna in vesela je bila na svoje vnuke: Robija, Lidijo, Nikija, Mitjo in Boruta, še posebej rada je imela pravnuka Aljaža. Ramšakova mama je trenutek ločitve dočakala popolnoma pripravljena in z zavestjo, da je naredila vse, kar je bilo v njeni moči. Od svojih dragih, pa sosedov in prijateljev se je ločila tako kot je bilo njeno življenje. Ohranili jo bomo v lepem in trajnem spominu.

Franc Jurač

BICA VIDA IN DEDA MIHA

15. decembra je minilo leto dni, od kar nas je zapustila naša draga bica Vida in šest let od smrti deda Miha.

Hvala vsem, ki postojite ob njunem grobu, jima prižgete sveče, prinašate cvetje in se poklonite njunemu spominu.

Lahko mine le trenutek, le hip in izbrisani so srca utrip. Vsaka solza pove več kot beseda.

Vnuki: Lidija, Anita, Žiga

Skromo, tiho sta živela,
za nas sta delala in skrbela.
Vajino srce ljubeče
zdaj v grobu spi,
nam pa solzijo se oči.

SPOMIN

SPOMIN

FRIDA HOCHNIK, Ješovnikova bica 1924 - 2000

Ob prvi obletnici smrti naše Ješovnikove bice obujamo spomin nanjo vsi, ki smo jo imeli radi in smo jo poznali.

V naših srcih bo ostala takšna, kot je bila - pojem Ješovnikove domačije: močna, odločna, trdna na zunaj a po duši mehka in ranljiva.

Vseskozi je nosila v sebi bridke spomine preteklosti, težkih povojnih časov, pa tudi trpke preizkušnje na Ješovnikovi kmetiji, kamor se je omožila po letu 1946, ko jim je takratna oblast zaplenila domačijo na Gortini. Po slednji je potem vseskozi hrepenela, dokler si je ni pridobila nazaj, seveda samo zemljo in še to zelo okrnjeno po mukotrpni in dolgotrajni denacionalizacijskih postopkih.

Utrujena od težkega življenja je mnogokrat govorila podobno, kakor je zapisal že naš pesnik France Prešeren: "... o smrt, predolgo se ne mudi - moja rešiteljica..." Do takrat, ko jo je res poiskala njena rešiteljica - smrt, je v glavnem zaključila "te uradne poti", kot je sama dejala in se skoraj resnično že pripravila na svoj odhod v večnost.

Za ves njen trud, sadove njenega dela, lepe spomine, ji bomo njeni otroci vedno hvaležni.

Počivaj v miru - draga naša - Ješovnikova bica!

ZAHVALA

Odšli ste tiho, brez slovesa,
tam sedaj boste mirno spali,
v srcih naših za vedno boste ostali.

Ob boleči izgubi naše drage mame in babice

KRISTINE ZAKERŠNIK, Ramšakove mame

iz Kozjaka pri Mislinji se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki so nam kakor koli pomagali v najhujših trenutkih ter ji darovali vence, cvetje, sveče in za svete maše. Hvala za spremstvo na zadnji poti.

Prav lepa hvala dr. Tilki Prevolnik in patronažni sestri Majdi Zajc za lajšanje bolečin v zadnjih trenutkih, lovčnem Lovske družine Dolič, trgovini AS iz Dovž, Planinskemu društvu Velenje, krajevni organizaciji Zveze borcev NOV in Osnovni organizaciji rdečega križa Dolič, društvu kmetič Mislinjske doline, Janku Zakeršniku in Poldiju Vocovniku. Hvala govornikom F. Juraču, Ediju Krajncu, Ivanki Šošter ter Angeli Ramšak za ganljivo izrečene besede slovesa.

Iskrena hvala cerkvenim pevcem za zapete žalostinke med mašo zadušnico in pred odprtim grobom. Hvala g. župniku Mirku Horvatu za pogrebni obred ter pogrebni službi Jerneja Zaveršnika iz Šentilja pri Mislinji.

Žalujemo: hčerke Danica, Majda in Štefka z možmi, vnuki Robi z Matejo, Lidija z Boštjanom, Niki z Matejo, Emil, Mitja, Borut, pravnuk Aljaž, Metka Kuzman, nečaki in nečakinje, vsaka Matevž in Rozika z družinami.

* 1936
+ 2001

MARIJA LAMPRET

Pravijo, da je življenje boj, ki ga vsak posameznik bojuje. Ko se človek rodi, so mu vrata široko odprta v svet, nato pa se ožajo in se vse prehitro zapro za vedno. Takšna usoda je zadela tudi našo Marijo Lampret, Volavčevo mamo iz Golavabuke. Težka in huda bolezen ji je vse prehitro spodrezala korenine življenja in morala se je ločiti od moža Franca, hčerk Jožice in Milene ter od sorodnikov in prijateljev. Ko se je 20. septembra leta 1936 rodila na Šegavčevi kmetiji v Golavabuki, je že kot otrok občutila težke čase otroštva, še zlasti v času druge svetovne vojne. Po končanih štirih razredih osnovne šole v Šmartnem pri Slovenj Gradcu, je šolanje nadaljevala v nižji gimnaziji v Slovenj Gradcu. Čeprav vseskozi marljiva in pridna učenka, ji po končanem šolanju ni uspelo, da bi se izučila poklica. Ljubila in cenila je delo na kmetiji in osmega februarja 1964 se je poročila na Volavčevo kmetijo, kjer sta z možem Francem vseskozi pridno in sodobno gospodarila. Delo na kmetiji je pokojni Mariji pomenilo vse. Rada je obdelovala zemljo, rada je imela živino, pridno in skrbno pa je vse do svoje prezgodnje smrti vodila gospodinjstvo. Ob težkem in trdem kmečkem delu je vedno ob večerih našla čas, da je ob večerih pisala svoj dnevnik. Tudi potem, ko so ji ob težki boleznini pešale moči s pisanjem dnevnika ni prenehala in tega je pisala do zadnjega trenutka.

Zelo rada je brala knjige in časopise, sama pa je večkrat tudi dejala, da bo iz svojega dnevnika napisala knjigo o ljudeh iz njene bližine, ki živijo težko življenje pod Pohorjem. Ker pa je smrt vse prežgodaj opravila svoje pa svoje največje želje v življenju ni mogla uresničiti.

Marija Lampret je bila mirna, tiha in delavna. Nikoli ni znala potožiti o težavah, s katerimi se je srečevala. Rada je imela vsakogar, ki se je oglasil na njeni kmetiji. Vsakega je postregla s kosom kruha in z domačim pohorskim "moštom". Cenila in spoštovala je ljudi okoli sebe, v težavah in stiskah pa je rada pomagala. Da bi se po dolgi letih trpljenja na kmetiji na stara leta vsaj malo spočila, sta leta 1987 posestvo pripustila hčerki Jožici in zetu Ivanu, ki na Volavčevi kmetiji nadaljujeta gospodarjenje, sama pa sta se preselila hčerki Mileni in zetu Miranu.

Takšno kot smo poznali Marijo Lampret jo bomo ohranili v lepem spominu, zato ji naj bo lahka domača zemlja, katero je vse življenje nadvse ljubila.

Franc Jurač

Na grobu, kjer sveča zate gori
in cvetje, ki zate draga žena
in ljuba mama, cveti,
je bolečina, ki jo občutimo
in poznamo le mi.

ZAHVALA

Ob težki izgubi naše drage žene in ljube mame, bice in sestre **MARIJE LAMPRET**, roj. Krenker, Šegovčeve mame iz Golavabuke, se lepo zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, znancem in prijateljem, ki so jo spremljali na zadnji poti, ji darovali vence, cvetje, sveče in za svete maše. Hvala šmarškemu pevcem za zapete žalostinke na domu in pred odprtim grobom, dr. Mariji Areh njeni zasebni zdravnici za zdravljenje, govornikom Jožetu Pritrzniku in Marjanu Križaju za besede slovesa na domu in pred odprtim grobom, g. župniku Petru Leskovarju za poslednje maziljenje, g. dekanu Francu Rataju in g. Andreju Lampretu za pogrebni obred ter pogrebni službi Slovenj Gradec.

Žalujoči: mož Franc, hčerki Jožica z možem Ivanom in Milena z Možem Mirkotom, vnuki Anja, Darja, Nejc in Mojca, sestra Jožica, bratje Ivan, Štefan, Ferdo in Alojz z družinami.

V SPOMIN

Čeprav v grobu že dolgo spita,
a z nami vedno še živita.

Rožice zdaj vajin grob krasijo
in svečke v spomin gorijo.

31. oktobra je minilo 10 let odkar nas je zapustila naša draga mama, babica in prababica **DRAGICA GNAMUŠ**, 18. novembra pa je poteklo 14 let odkar nas je zapustil naš dragi oče, dedek in pradedek **JOŽE GNAMUŠ** iz Slovenj Gradca. Hvala vsem, ki se ju spominjate in obiskujete njun grob ter prižigate sveče in z mislijo postojite ob njuni gomili.

Žalujoči: hčerka Jožica ter sinova Marijan in Slavko z družinami.

* 1923
+ 2000

Minilo je že leto dni,
od kar vas, draga mama,
več med nami ni.
Zvonovi svetega Primoža
so peli otožno in lepo,
da še nikoli ne tako.

SPOMIN

KATARINI PLACET

Dne 27. decembra bo minilo leto dni, od kar nas je za vedno zapustila naša draga mama, babica in prababica Žavcerjeva Katrca in se podala na svojo zadnjo pot za svojo materjo in možem.

Rodila se je 5. novembra leta 1923 na prelepi in strmi Žavcerjevi domačiji kot druga hčerka izmed treh hčera Blaža in Katarine Izak. Že kot mlado dekle je morala prijeti za vsako delo na kmetiji. Po končani osnovni šoli je Katrca ostala doma in pomagala svojemu bolehnemu očetu in materi pri vsakdanjem delu.

Vojna leta so ji prinesla veliko gorja, saj so ji vzela njenega zaročenca, sinovoma Ivanu in Tonetu pa očeta. Tako je morala sama skrbeti za svoja sinova do leta 1953. Takrat se je poročila z drugim izvoljencem Antonom Placetom. V tem zakonu sta se rodila sin Franci in hčerka Majda. Vsem otrokom je bil skrben oče in ni delal razlik, bil pa je tudi dober gospodar in ženi Katrci zvest pomočnik. Z mizarškimi deli je zaslužil še nekaj denarja za nujne potrebe.

Lepo urejena kmetija pri Žavcerjevih kaže na pridnost in delavnost gospodarjev, saj je bila Katrca prava podoba kmečke matere; v njej se je prepletala ljubezen do otrok, zemlje, živali, rož; v njej je bilo večno upanje, da bo iz vsake stvari zrastle nekaj dobrega in poštenega, kot je bila ona.

Z veliko hvaležnostjo se je spominja družina Honžej, ki je leta 1970 do tal pogorela. Brez pomislekov so jih Žavcerjevi vzeli pod svojo streho in med otroki, ki so bili radi skupaj, ni bilo razlike. Z "Bog lonaj" je zapisana v njihovih srcih.

V veliki družini, rodila je štiri otroke, je poznala le trdo delo od zore do mraka. A vse je prenašala potrpežljivo, kot lahko le mati. Tako je prenesla tudi izgubo svojega moža Antona leta 1980 in svoje matere leta 1995. Nenadoma se je bolezen lotila tudi nje, korak je postajal vse počasnejši in bolezen je vse bolj napredovala. Vedno več je potrebovala pomoči svojih bližnjih, še posebno v zadnjih mesecih popolno nego in pomoč, katero sta ji z veliko mero spoštovanja nudila sin Franci in njegova žena Berta. Radi so jo obiskovali vsi njeni otroci in vnuki, saj so jo imeli nadvse radi. Sama je bila srečna ob zbrani veliki družini. Prav v takšnem družinskem krogu se je od njih tudi poslovila, ko se je za vedno ustavilo njeno materinsko srce.

Vsi, ki smo jo poznali in imeli radi, jo bomo ohranili v lepem spominu.

Ludvik Mori

VINKO CAJNKO PREJEL SREBRNI ČASTNI ZNAK SVOBODE REPUBLIKE SLOVENIJE

JOŽE POTOČNIK, prof.

Milan Kučan, predsednik Republike Slovenije je podelil Vinku Cajnku srebrni častni znak svobode Republike Slovenije.
Foto Arsen Perič-Bobo

Viharnik je v decemberski številki leta 2000 predstavil Vinka Cajnka, znanega predvojnega kolesarskega športnika, telesnokulturnega delavca, dolgoletnega funkcionarja telesno-vzgojnih organizacij v Slovenj Gradcu in na Koroškem ob njegovi 90. letnici.

Ob njegovem jubileju ga je predsednik Republike Slovenije Milan Kučan odlikoval s srebrnim častnim znakom svobode Republike Slovenije "za zasluge pri razvijanju in popularizaciji

športa v Sloveniji, še posebej na Koroškem". Vinko Cajnko je prejel visoko odlikovanje na posebni slovesnosti v Ljubljani, ob dnevu OZN, 24. oktobra tega leta in se je v imenu odlikovancev ganjen prisrčno zahvalil.

Vinko Cajnko je kot športnik dosegel največje uspehe v kolesarstvu, prejel številne pokale in priznanja za vrhunske dosežke na klubskih, medklubskih, slovenskih in drugih uglednih kolesarskih tekmovanjih med obema vojnoma.

Ima velike zasluge za razvoj telesne kulture v Slovenj Gradcu, na Koroškem in v Sloveniji kot organizator in funkcionar v kolesarstvu. Več kot 30 let je načeloval TVD Partizan Slovenj Gradec, bil med pobudniki ustanovitve TVD Mislinja, Šmartno, Dolič, ki mu je ob 20. letnici obstoja podelilo posebno priznanje "za njegov prispevek k razvoju športa v Mislinjski dolini".

Vinko Cajnko je ob svojem poklicnem delu, ob velikem

razumevanju njegove zdaj že pokojne žene Tinike in otrok, ki so še danes povezani s športom, bil med pobudniki, da je TVD Partizan izdal več brošur in almanahov o telesni kulturi v Mislinjski dolini na Koroškem. Del bogatega arhiva: fotografije, pisma, časopisne zapise, diplome, itd. je poklonil Koroškemu pokrajinskemu muzeju Slovenj Gradec.

Vinko Cajnko, starosta telesne kulture na Koroškem, je prejel številne pokale, športna priznanja, plakete ob jubilejih, državna priznanja. Ponosen je na vse, zlasti pa ceni nagrado občine Slovenj Gradec, Bloudkovo plaketo in Bloudkovo nagrado "Red dela s srebrnim vencem", zlati znak in spominske plakete Zveze za telesno kulturo Slovenije in Jugoslavije. Leta 1992 je postal častni občan mestne občine Slovenj Gradec, ki mu je ob 90. letnici podelila ročno izdelan stekleni pokal Mestne občine Slovenj Gradec.

Vinko Cajnko je legenda kolesarskega športa na Koroškem in v Sloveniji, vzoren športnik, bil pa je dolgoletni funkcionar v telesni kulturi v Mislinjski dolini in na Koroškem, član različnih državnih športnih organizacij, je s svojim požrtvovalnim in poštenim delom na športnem in telesnokulturnem področju zgled mlajšim rodovom. ▲

PRESTAVITEV 11. ZBORNIKA LJUDSKIH PISCEV POCVITANJE IN PESNIŠKE ZBIRKE BERTE RUPČIČ ODPRTO SRCE

MARIJA VONČINA

V prostorih Društva upokojencev Slovenj Gradec, je bila v četrtek, 15. novembra 2001 ob petih popoldne razgibana prireditev v organizaciji Društva upokojencev Slovenj Gradec in Knjižnice Ksaverja Meška Slovenj Gradec.

Predstavili so se pisci literarnega kluba upokojencev LIKUS iz Slovenj Gradca: Barbara Ješovnik, Stanko Hovnik, Ana Gracelj, Mihaela Lenart, Berta Rupčič, Marija Sekirnik, Marijana Vončina in Ivan Hamun iz Prevalj.

Vsi so objavili pesmi ali prozo v 11. zborniku ljudskih piscev upokojencev, ki nosi naslov POCVITANJE (beseda pomeni pozni cvetovi).

Obenem je svojo novo pesniško zbirko ODPRTO SRCE predstavila Berta Rupčič iz Slovenj Gradca.

Z razstavo izdelkov iz žgane gline na temo »Prežihovi literarni junaki« je navdušila Anka Juvan.

Prireditve je razgibano vodila bibliotekarka Draga Ropič.. Pesmi Berte Rupčič je brala Alenka Obretan-Mestek.

Obe sta postali nepogrešljivi spremljevalki naših prireditev.

Program je glasbeno popestril citrar Rudi Pečovnik iz Mežice.

Na prireditvi smo doživeli pravi izbruh ustvarjalnih sil starejših, saj sta se hoteli predstaviti še dve ljudski pesnici: Veronika Plešej iz Slovenj Gradca in Ana Uršej iz Dovž. Voditeljica je prebrala tudi njuni prisrčni pesmi.

Verjame, da se bo na naslednjih prireditvah, ki jih načrtuje Društvo upokojencev Slovenj Gradec, predstavilo še več novih ustvarjalcev.

Prireditve je obiskalo okoli petdeset poslušalcev, ki so se pričeli, kako je lahko tudi tretje življenjsko obdobje pestro in ustvarjalno. ▲

3. MEDNARODNI FESTIVAL FOLKLORNIH SKUPIN V VARPALUTI NA MADŽARSKEM

GORAZD MLINŠEK, predsednik KUD Gozdar

Od 17. do 20. avgusta 2001 je potekal v Varpaloti na Madžarskem 3. mednarodni festival folklornih skupin.

Festivala se je udeležilo pet folklornih skupin iz Madžarske, Poljske, Španije, Avstrije in Slovenije.

Iz Slovenije je sodelovala folklorna skupina KUD "Gozdar" iz Črne na Koroškem. Iz Avstrije je prišla folklorna skupina iz Wolfsberga. Občini Wolfsberg in Slovenj Gradec že vrsto let medsebojno sodelujeta, tako na kulturnem kot na ostalih področjih. Wolfsberg je tudi pobraten z mestom Varpalota.

Festivalski dnevi potekajo v Varpaloti in njeni bližnji okolici pod pokroviteljstvom domače občine in domače folklorne skupine "Cserrgo" že tretje leto. Domači plesalci in plesalke so gostili tudi črnjansko folklorno skupino v času folklornih dni. Madžari so pripravili za vsako folklorno skupino zanimiv in pester program.

Na pot so se člani folklorne skupine "Gozdar" podali 17. avgusta čez mejni prehod Hodoš v Varpaloto. Ob prijetnem sprejemu predstavnikov občine Varpalota in domače folklorne skupine smo se namestili v manjšem hotelu Pét manjšega bivalnega naselja Pétefüred nekaj kilometrov pred Varpaloto.

Na obrobju Varpalote je zelo razvita kemična industrija, še posebno pa proizvodnja umetnih gnojil. Poleg kemijske industrije je razvito tudi kmetijstvo. Na območju občine Varpalote so v preteklosti kopali tudi premog. V Varpaloti so ponosni tudi na pestro zgodovino in kulturo. O tem so se lahko prepričale tudi plesalke in plesalci folklorne skupine "Gozdar", katere sta spremljala predstavnica občine Črna Joža Praprotnik in predsednik KUD "Gozdar" Gorazd Mlinšek.

Gostitelji so razkazali Korošcem tudi del turistično zanimivega območja Blatnega jezera - "madžarskega morja", kjer preživljajo dopust turisti številnih evropskih držav. Tihany je znano turistično letovišče obdano s številnimi vinskimi goricami. Zelo zanimiv je tudi benediktinski samostan z veliko baročno cerkvijo. V

Glasba ne pozna meja - Skupaj so zaigrali koroški in poljski godci

Na začetku folklorne povorke v Varpaloti.

Korošci so zaplesali ob obali Blatnega jezera

samostanu so številne galerije madžarskih umetnikov. S cerkvenega dvorišča je lep razgled na Blatno jezero. Blatno jezero je že več kot štirideset let naravovarstveno in kulturno zaščiteno. Ob samem jezeru ohranjajo prvotno arhitekturo. Na jezeru so strogo določena območja, kjer lahko na plitvi gladini uporabljajo motorne čolne in večje ladje za športne in turistične namene. V Balatonfüredu je tudi glavno пристanišče za turistične ladje. Na prostem so pripravili v sobotnih popoldanskih urah številnim turistom v Balatonfüredu prijeten kulturni program črnjanska folklorna skupina,

avstrijski folkloristi in domači folklorni plesalci. Da je naša folklorna skupina dobro izvedla svoj program, je potrdil dolgo traja-joči aplavz številnih obiskovalcev nastopa.

V nedeljo, 19. avgusta je sprejel župan Varpalote v mestni hiši folklorni skupini iz Slovenije in Avstrije. Poudaril je, da postaja njihov festival tradicionalen in da se kulturno sodelovanje širi in pogloblja ne glede na meje. Vesel je bil tudi naše skupine, katere pevci so županu zapeli lepo koroško pesem.

Madžarski gostitelji so nas med sprejemom po starem delu mesta

Varpalota in ogledu gradu z velikim grajskim dvoriščem, dobro seznanili z zgodovino in današnjim življenjem v Varpaloti. Grajsko dvorišče je tudi osrednji kulturni prostor, v katerem prirejajo najrazličnejše kulturne prireditve. Tudi zaključne prireditve folklornih festivalov potekajo med temi grajskimi zidovi.

Osrednja prireditev je potekala v nedeljskih popoldanskih urah v starem delu mesta. Vse nastopajoče skupine so se predstavile v plesnem sprevodu skozi mestno središče. Črnjani so zastopali Koroško. Da živi mesto za kulturo, še posebno pa za ta folklorni festival, nas je prepričal obisk številnih gledalcev. Kljub 32 stopinjam Celzija so prišli uživati na vroči asfalt mestnega jedra, kjer se je predstavila in poplesovala pisana mednarodna folklorna družina.

Gala prireditev festivala je bila v večernih urah tega dne v gradu Varpalote, kjer so se pred številnimi tujimi in domačimi gledalci vse folklorne skupine predstavile s svojim programom. Lep in zanimiv je bil ta kulturni dogodek, ki je trajal v pozne večerne ure. Spoznali smo, kako preprosta je ljudska pesem in ples, pa kljub temu zelo slikovita in pestr. Naše plesalke in plesalci so zelo dobro predstavili številne koroške ljudske običaje, kar so potrdili tudi obiskovalci "gala koncerta" z zelo bučnim aplavzom.

Prijetno pa je bilo tudi nadaljnje srečanje z našimi gostitelji po končanem koncertu. Na grajskem odru so izmenjali svoje folklorno znanje.

Če bi ostali v Varpaloti še nekaj dni, bi po vsej verjetnosti bila ustanovljena nova mednarodna koroško - madžarska folklorna skupina. Domačo folklorno skupino smo povabili, da se predstavi tudi Korošcem.

Polni prijetnih vtisov smo se 20. avgusta vračali čez po suši rumeno rjavi Madžarski proti domu z mislijo, da smo dostojno zastopali tako Koroško kot našo državo. V imenu vseh udeležencev folklorne skupine "Gozdar" se zahvaljujemo vsem, še posebej pa občini Črna na Koroškem, ki so pripomogli, da smo se lahko udeležili 3. mednarodnega festivala folklornih skupin na Madžarskem. ▲

DVAJSET LET KUD "GOZDAR" V ČRNI

FRANC JURAČ

Ko so gozdarji leta 1980 ustanovili kulturno umetniško društvo "GOZDAR" v Črni na Koroškem, so kmalu za tem ustanovili še folkorno skupino, ki je pričela pridno vaditi in člani folklorne skupine so se kmalu usposobili za nastope pred publiko. Z ustanovitvijo folklorne skupine se je kulturni utrip življenja v Črni na Koroškem tako obogatil, da lahko Črnjani danes hitreje postavijo na oder kakšno kulturno prireditev.

Spletlo se je dvajset let skupnih prizadevanj v ljubiteljski dejavnosti - v petju in plesu in o izgovorjeni lepi besedi. Teče že tretje desetletje odkar se je začela uresničevati in udeleževati velika želja po ustvarjanju ljubiteljske amaterske kulturne dejavnosti med delavci kolektiva gozdarstva, kmeti in drugimi občani v Črni. Tako je društvo KUD "Gozdar" na višku svojega delovanja združevalo kar okoli 70 članov. Folklor je lepa dejavnost, ki kaže šege in navade iz preteklosti ter združuje ples in glasbo. Kar lepo število mladih občank in občanov preživi veliko večerov na vajah folklorne, ko se pripravljajo za razne nastope.

Pred kratkim je folklorna skupina kulturnega društva "Gozdar" nastopala na Madžarskem, kjer je sodelovalo več podobnih ekip iz raznih držav in tako predstavljala Slovenijo.

Prvi predsednik KUD "Gozdar" je bil Tone Kazner, folklorno skupino pa sta prvih korakov naučila Hedvika Jamšek in Metka Jug. Roscev Slavko je iz dobrega plesalca postal dober vodja folklorne skupine. Brez dobrih muzikantov pa ni dobre folklorne skupine. Nekaj domačih godcev je vrsto let krojilo hitrost plesnih korakov. Med najbolj vztrajnimi sta bila Zvonko Ortan in Pratkanarjev Lojz. Pomagala sta jima tudi Kakerjheva Milka iz Koprivne in Janko Čofati. Danes priskočita na pomoč mlademu harmonikarju Zoranu Poleniku klarinetist Ferdo Piko in basist Jaka Pisar. Delo v skupini pa ni odvisno samo od dobrega umetniškega vodenja, delo v skupini mora biti dobro organizirano, za

kar pa skrbijo tudi predsedniki ali predsednice skupin. Zelo marljiv je zdajšnji predsednik folklorne skupine Rudi Piko. Težave, ki so jih pestile v času reorganizacije gozdarstva, so vplivale tudi na delovanje društva; saj je društvo delovalo pod sindikalnim okriljem GG Slovenj Gradec. Za kratek čas so folkloristi prenehali z delovanjem, vendar je Rudi zbral okoli sebe nekaj starih plesalk in plesalcev. Pred štirimi leti so se zbrali, pridružil se jim je umetniški vodja Peter Šumnik in skupaj so se registrirali v samostojno Kulturno društvo "Gozdar".

Danes je folklorna skupina prava koroška skupina mladih ljubiteljic in ljubiteljev koroškega ljudskega rajanja. To so pokazali tudi na svojem nadvse uspelem nastopu ob 20-letnici svojega delovanja v Kulturnem domu v Črni na Koroškem, kjer so folkloristi prikazali Koroške plese, na oder so postavili plesne postavitve ob jajčariji in plese ob steleraji. Ob praznovanju 20-letnice folklorne skupine kulturnega društva "Gozdar" se številnim čestitkam pridružuje tudi Viharnik. ▲

1. Predsednik KUD "Gozdar"

Gorazd Mlinšek se zahvaljuje Metki Jug, prvi umetniški vodji folklorne skupine.

2. Jožica Pušnik, predsednica Sklada za ljubiteljske kulturne dejavnosti enote Ravne predaja Vorančevo zlato značko Gorazdu Mlinšku za dolgoletno kulturno udejstvovanje.

3. Župan občine Črna Franc Stakne se je nastopajočim lepo zahvalil za prijeten program.

4. Članica plesne skupine Duša Komprej se zahvaljuje podpredsedniku društva Milanu Mlinarju za uspešno pripravljeno praznovanje dvajsetletnice.

5. Plesalci folklorne skupine so prikazali tudi stelerajo

6. in druge koroške plese.

7. Na koncu prireditve so se nastopajoči od publike poslovili s koroško narodno pesmijo.

Foto Franc Jurač

GOZDNO GOSPODARSTVO SLOVENJ GRADEC

Vorančev trg 1

2380 Slovenj Gradec

Telefon, nc: 88 43 332, Faks: 88 42 684

E-mail: viharnik@gg-sg.si

SERVIS

Če ste lastnik tovornega vozila, gradbenega ali kmetijskega stroja, potem prav gotovo potrebujete nekoga, ki vam bo pomagal skrbeti zanj.

S svojimi dolgoletnimi izkušnjami in usposobljenimi delavci vam nudimo:

- vzdrževanje vseh vrst tovornih vozil z nadgradnjami
- montažo in vzdrževanje hidravličnih dvigal
- merjenje tlakov in nastavitve varnostnih ventilov
- avtooptiko za tovorna vozila - merjenje nastavitve stekanja koles in osi z lasersko optično merilno napravo
- centriranje koles za tovorna vozila
- demontažo in montažo avto-

plaštev tovornih vozil, gradbenih strojev in traktorjev do velikosti 56"

- prodajo vseh vrst avtoplaščev proizvajalcev Bandag, Sava, Semperit, Goodyear, Debica,...
- po konkurenčnih cenah obnovo izrabljenih pnevmatik
- pranje tovornih vozil z ročno enokračno napravo
- vzdrževanje in popravilo gradbene mehanizacije
- vzdrževanje in popravilo kmetijske mehanizacije (smo po-oblašeni servis traktorjev UNI-VERSAL)
- montažo in popravilo gozdarskih vitlov
- varenje, struženje, rezkanje

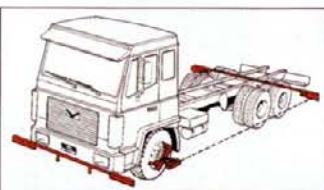
Obiščite nas ali pokličite za dodatne informacije!

PE SERVISI

Pameče 151, 2380 Slovenj Gradec

☎ (02) 88 46 100

Telefax: (02) 88 46 109

TRGOVINA LES

SPECIALIZIRANA TRGOVINA
ZA OSKRBO GOZDARSTVA

V naši gozdarski trgovini LES v Slovenj Gradcu in Radljah vam nudimo vse, kar potrebujete za delo v gozdu: vso gozdarsko orodje in opremo za posek in spravilo lesa, kolesne verige za traktor ali tovornjak, zaščitna sredstva in oblačila za gozdarje, kosilnice in motorne kose, škarje za živo mejo, motokultivatorje in še vse ostalo za delo v gozdu in na vrtu, itd...

Oglasite se pri nas.

SLOVENJ GRADEC,
Cesta na Štibu 1
☎ 88/501 620,
faks 88/42 684
RADLJE (Dvorec),
Koroška cesta 68
☎ 88/71 423,
faks 88/71 239

koroška banka

Koroška banka d.d. Slovenj Gradec,
bančna skupina Nove Ljubljanske banke

OSEBNO POSOJILO ZA VEČJE NAKUPE

Imate v načrtu večje nakupe?

V Koroški banki odobravajo osebna posojila za kakršenkoli namen.

- Osebno posojilo vam odobrijo hitro.
- Osebno posojilo lahko dobite v gotovini.
- Za posojilo ne potrebujete dokazil, kako ga boste porabili.

Posojilo lahko najamete na največ pet let, višina pa je odvisna od vaše kreditne sposobnosti.

Za svoje komitente imajo v ponudbi tudi posojila brez zavarovanja.

Informativni izračun

Za posojilo brez zavarovanja v višini 300.000 SIT za dobo enega leta in mesečnim odplačilom 26.739 tolarjev znaša realna efektivna obrestni meri(EOM) 7,32%.

Navedena EOM je izračunana na dan 30.11.2001 in se spremeni, če se spremenijo stroški odobritve, obrestna mera, dan in mesec odobritve posojila.

Koroška banka d.d.,
Slovenj Gradec, Glavni trg 30
Bančna skupina NLB